

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2019. december 5., csütörtök

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a magyar–szlovén államhatár új, 2018. évi határokmányainak kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXVIII. törvényhez	400
Végső előterjesztői indokolás a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvényhez	401
Végső előterjesztői indokolás a törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXXI. törvényhez	417
Végső előterjesztői indokolás az ingatlan-nyilvántartást, valamint egyes közigazgatási hatósági eljárásokat érintő egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXXII. törvényhez	434
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvények ipar- és kereskedelemszabályozási szempontból történő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2019. évi LXXXIII. törvényhez	439
Végső előterjesztői indokolás a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításával összefüggő törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXXIV. törvényhez	444

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításával kapcsolatos egyes szabályokról szóló 274/2018. (XII. 21.) Korm. rendelet módosításáról szóló 283/2019. (XI. 28.) Korm. rendelethez	445
---	-----

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a magyar–szlovén államhatár új, 2018. évi határokormányainak kihirdetéséről szóló 2019. évi LXXVIII. törvényhez

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerül közzétételre.

Az államhatárt, az államhatár vonalának megállapítását tartalmazó egyes nemzetközi szerződések és határokormányok kihirdetéséről szóló 2009. évi XII. törvénnyel (a továbbiakban: 2009. évi XII. törvény) kihirdetett, a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság Képviselő-házának Végrehajtó Tanácsa között a magyar–jugoszláv államhatáron a határvonal és a határjelek felújítására, megjelölésére és karbantartására Belgrádban, 1983. október 20. napján létrejött Egyezmény (a továbbiakban: Jugoszláv Határszerződés) – amelyet a Szlovén Köztársaság jogutódlással átvett – 9. cikk (1) bekezdése szerint a Szerződő Felek a határvonalat minden szakaszon öt évenként közösen ellenőrzik és elvégzik a határjelek felújítását, karbantartását, szükség szerint a határvonal kiegészítő megjelölését.

A Jugoszláv Határszerződés 11. cikke alapján létrehozott Magyar–Szlovén Vegyesbizottság (a továbbiakban: Vegyesbizottság) a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban, az államhatár 2017. évben befejeződött újfelmérése alapján az alábbi új határokormányokat dolgozta ki:

- a) Határleírás 2018,
- b) Koordinátajegyzék 2018 és
- c) Határtérkép 2018.

A Vegyesbizottság ezen új, 2018. évi határokormányokban (a továbbiakban: Határokormányok) dokumentálta az 1981. évi eredeti határokormányokban megállapított hibák helyesbítését, valamint a határvonalban és annak megjelölésében az 1981–2017. évek között bekövetkezett kiegészítéseket és módosításokat, amelyeket a Szerződő Felek jogszabályainak megfelelően jóvá kell hagyni, amiről tájékoztatják egymást. Az új határokormányok tartalmazzák továbbá a 2016. évi XXVIII. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződésben jóváhagyott új határvonal megjelölésével kapcsolatos valamennyi változást és kiegészítést.

A Jugoszláv Határszerződés 12. Cikk (1) bekezdés h) pontja szerinti felhatalmazásra tekintettel a 2017. évben befejeződött újfelmérés alapján modern technológiával teljesen új határokormányok készültek. A Határokormányok nem minősülnek nemzetközi szerződésnek, azonban az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény (a továbbiakban: Áhtv.) 1. § (3) bekezdése értelmében nemzetközi szerződésként törvényben kell azokat kihirdetni.

A magyar joggyakorlat ismeri és alkalmazza a nemzetközi szerződésnek nem minősülő dokumentumok esetében is – a dokumentum sajátosságainak figyelembevételével – a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) szerinti kihirdetési eljárást. A Határokmányok kötelező hatályának elismerésére az Nsztv. 8. §-a szerinti – a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazást követő – eljárás szabályait megfelelően alkalmazni kell.

A „Magyar–szlovén államhatár határleírás 2018” című dokumentum Bevezetője szerint a felek a jóváhagyásról diplomáciai jegyzékváltás útján értesítik egymást, és a Határokmányok a későbbi jegyzék kézhezvételét követő harmincadik napon lépnek hatályba. Erre tekintettel a Határokmányok vonatkozásában alkalmazni kell az Nsztv. 10. § (4) bekezdés szerinti feltételes hatálybaléptetésre vonatkozó szabályt.

A Vegyesbizottság – az új Határokmányok elkészítése mellett – a Jugoszláv Határszerződés 15. Cikk (5) bekezdése alapján elkészítette a magyar–szlovén államhatáron a határvonal és a határjelek felújításának és karbantartásának

2014–2017. évi munkálatairól szóló Zárójegyzőkönyvet (a továbbiakban: Zárójegyzőkönyv) is. A Zárójegyzőkönyv a Jugoszláv Határszerződés 15. Cikk (5) bekezdése alapján készült dokumentum, amely a Jugoszláv Határszerződés 9. Cikke szerint a határvonal öt évenként közös ellenőrzésének és a határjelek felújításának, karbantartásának, szükség szerint a határvonal kiegészítő megjelölésének elvégzését tanúsítja.

Az Áhtv. 1. § (5) bekezdése szerint a határvonalnak a határokormány felvételét követően a természeti környezet megváltozása miatt bekövetkezett módosulásait, valamint a határvonal megváltozásával nem járó esetben határjel elhelyezését, megszüntetését és elhelyezésének megváltozását az érintett szomszédos állammal együttesen készített jegyzőkönyvben vagy más okiratban (a továbbiakban együtt: határjegyzőkönyv) kell rögzíteni, amelyet a határrendészetért felelős miniszter rendelettel hagy jóvá.

A Zárójegyzőkönyv mint határjegyzőkönyv jóváhagyása tehát az Áhtv. 1. § (5) bekezdése szerint, illetve 16. § (6) bekezdésében foglalt felhatalmazó rendelkezés alapján a határrendészetért felelős miniszter által kiadott miniszteri rendeletben történik.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Javaslat 1. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1)–(3) bekezdésének, valamint 10. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően tartalmazza a Határokormányok kötelező hatályának elismerésére adott országgyűlési felhatalmazást.

A 2. §-hoz

A Határokormányok kihirdetéséről szóló rendelkezés.

A 3. §-hoz és a Mellékletekhez

A Határokormányok hiteles szövegét tartalmazza az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontja alapján. A Határokormányok a technikai beillesztés nehézségei miatt külön digitális mellékletben állnak rendelkezésre.

A 4. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés. A „Magyar–szlovén államhatár határleírás 2018” című okmány Bevezető része szerint a Vegyesbizottság küldöttségei az új határokormányokat az illetékes szerveik elé terjesztik jóváhagyásra. A jóváhagyásról a Felek diplomáciai jegyzékváltás útján értesítik egymást. A határokormányok a későbbi jegyzék kézhezvételét követő harmincadik napon lépnek hatályba.

Az 5. §-hoz

A törvény végrehajtásáról a határrendészetért felelős miniszter és a térképészetért felelős miniszter gondoskodik.

Végső előterjesztői indokolás a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján kerül közzétételre.

A törvény kreatív és rugalmas, versenyképes szaktudással bíró fiatalokat nevelő, vonzó szakképzési rendszer kialakítását célozza, amely illeszkedni tud a társadalmi folyamatokhoz, a nemzetgazdaság és a munkaerőpiac változó követelményeihez, valamint rugalmas és differenciált képzésszervezést tesz lehetővé. A törvény az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközöként kívánja szolgálni a piacgazdaság fejlődését.

A szabályozás megalkotását indokolja az Ipar 4.0 folyamatok következményeként előálló egyre gyorsabb fejlődés és ennek révén a munkakörök átalakulása, amelynek keretében a betanított munkakörök helyett nő az igény a magasabb hozzáadott értékű képzettséggel rendelkező szakemberek iránt, amely megváltoztatja a kompetencia-elvárásokat is: egyre nagyobb a hangsúly mind a kreativitáson, mind az emberi együttműködésen. Ennek érdekében a tudásalapú társadalom erősítésére van szükség.

Az átalakuló szabályozás másik indokaként a makrogazdasági tényezők is szükségessé teszik a szakképzés továbbfejlesztését. Az elmúlt években a gazdasági növekedés folyamatos volt Magyarországon. A munkanélküliség felére csökkent, a foglalkoztatottság pedig jelentősen nőtt, mindez a reálbér-emelkedéssel párhuzamosan. A munkaerőpiacot ma már a kereslet jellemzi, és nem a kínálat. A gazdaság számára nélkülözhetetlen szakképzett munkaerőből hiány alakult ki.

A szakpolitikának minderre hatékony választ kell adnia, amely rövid és hosszú távra szóló intézkedések megtételében valósul meg.

A szakképzés továbbfejlesztése és a törvény szabályozási logikájának kialakítása során alapvető koncepcionális követelmény volt a keresletvezérelt, kimenet-szabályozott szakképzési rendszer megteremtése és ezáltal a versenyképesség hosszú távú biztosítása. Szintén kiemelt szabályozási cél volt a képzések rangjának és színvonalának emelése és a szakirányú oktatások szerepének erősítése.

A szakképzés megújításának lényeges eleme a tartalom normatív eszközökkel nem szabályozható olyan kialakítása, amelynek részeként a szakképzés egy átdolgozott, megújult ismeretanyag olyan átadására irányuljon, amely a szakmákat átfogó, komplex tudást nyújt úgy, hogy azokat azonnal be lehet építeni a valós életbe. Az új szabályozás emellett a szakmai képzések szakképzésbe vonásával biztosítja az egészen át tartó tanulást mindenki számára. A szakmai oktatásnak az adott szakmához szükséges képességek és készségek átadására kell irányulnia, amely alapján a szakemberek a folyamatosan változó és új ismereteket önmaguktól vagy a szakmai képzések keretében el tudják sajátítani.

Kiemelten fontos szakpolitikai cél, hogy a szakképzésben karrierlehetőséget lássanak a tanulók, illetve a képzésben részt vevő személyek. A gazdaság fejlesztéséhez minőségi munkaerőre van szükség, és ehhez minőségi képzést kell nyújtani. Az ötéves technikusképzés erre kiválóan alkalmas: a gyakorlatorientált képzés révén néhány éven belül kinevelhető az a ma hiányzó középvezetői kör – a technikusoké –, amelyre égető szükség van például a jármű- vagy épp a vegyiparban.

A karrierlehetőség részeként kiemelten fontos törekvés annak biztosítása, hogy a technikus képzésből egyenes út vezethessen a felsőoktatás irányába. Ekként a technikusképzés a felsővezetői kör, a mérnökképzés előszobájaként is funkcionál majd. Ehhez a technikumban megszerezhető tudás legalább olyan arányban kell, hogy lehetővé tegye a felsőoktatási intézménybe való felvételt, mintha a tanulók gimnáziumban végeztek volna.

A szabályozás alapvető kiindulópontja annak olyan kialakítása, amely nem korosztályhoz kötött tanulási életutat, hanem arra tekintet nélkül a szakma megszerzésére irányuló szabályokat határozza meg.

A törvény mögöttes szakpolitikai céljainak megvalósulásához nélkülözhetetlenek a jól felkészült, ismereteiket naprakészen tartó és hosszú távon a pályán maradó oktatók. Ezért a törvény a szakképző intézmény alkalmazottainak foglalkoztatási feltételeit a munkaviszony keretében tovább erősíti és ahhoz igazodóan az állam a piaci viszonyokhoz szabadon igazítható bérezés fedezetét többszámú támogatások biztosításával garantálja. Ezáltal az oktatók nemcsak magasabb bért, hanem a pályán való magasabb megbecsülést is élvezhetnek.

A törvény kodifikációs megoldásként a keretjelleget szabályozást követi, vagyis kizárólag a szabályozási tárgykörök alapvető, törvényben szabályozandó tartalmát határozza meg, a részletes szabályok megalkotását alacsonyabb jogforrási szintre utalja.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1–6. §-hoz

A törvény ezen szerkezeti egységei a törvény célját és alapelveit határozzák meg.

A törvény kettős célt tűz ki maga elé: egyrészt a magyar társadalom hosszú távú fejlődésének biztosítása érdekében a szakképzésben szakmát vagy szakképesítést szerettek számának növelése, másrészt a társadalmi leszakadás megakadályozása és a tehetség gondozás.

Az alapelvek között kiemelt szerepe van a szakképzés ingyenességének, az egyenlő bánásmód követelményének, az ismeretek tárgyilagos és sokoldalú közvetítésének, a nemzetiségi jogok érvényesítésének, a sajátos nevelési igényű tanulók, illetve képzésben részt vevő kiskorú személyek, a képzésben részt vevő fogyatékkal élő nagykorú személyek és a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő tanulók speciális igényei figyelembevételének, az együttműködési kötelezettségnek és a jóhiszemű joggyakorlás követelményének.

A szakképzés keretében az állam középfokú oktatást biztosít, amelyhez való hozzáférés és amelyben való részvétel az egyenlő bánásmód követelményén alapszik.

A törvény kibontja az Alaptörvény ingyenes és mindenki számára hozzáférhető középfokú oktatás szakképzésre konkretizált szabályait. Ennek keretében meghatározza, hogy az első szakma megszerzését az állam minden magyar állampolgár számára ingyenesen biztosítja. Az ingyenesség kiterjed az első szakmára történő felkészítés keretében az ágazati alapoktatásban és a szakirányú oktatásban való részvételre, a tanulói jogviszony esetében a közismereti oktatásban való részvételre és ahhoz kapcsolódóan az érettségi vizsgára, illetve annak első javító- és pótlóvizsgájára, valamint a szakmai oktatást követő első szakmai vizsgára, illetve annak az első javító- és pótlóvizsgájára. Az ingyenes részvétel keretében a szakképzés finanszírozását az állam teljesíti a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy helyett.

Az első szakma ingyenes megszerzésére vonatkozó lehetőség bárki számára adott, az nem korhoz vagy képzésszervezési módszerhez kötött. A törvény kiemeli azt is, hogy azoktól a tanulóktól, illetve képzésben részt vevő személyektől, akiknek az képzésben való részvétel ingyenes – a Kormány rendeletében meghatározott többlétszolgáltatások kivételével – a szakképzésben való részvételért pénzbeli, anyagi, természetbeni hozzájárulás vagy költségtérítés nem kérhető. A szakképzésben való ingyenes részvétel kiterjed továbbá a második szakma esetén legfeljebb három tanévre keresztül (ideértve a második szakmához kapcsolódó szakmai vizsgát is), valamint a szakképző intézményben szervezett első szakképesítés megszerzésére az első képesítő vizsga befejezéséig.

Az alapelvek között kiemelt helyen jelenik meg a vallási közösségek szakképzésben való részvételének elismerése és az arra történő utalás, hogy a törvény szabályai a vallási közösség által alapított, illetve fenntartott szakképző intézmény tekintetében sajátosan, a vallási, világnézeti elkötelezettségekre tekintettel jelenik meg vagy biztosít a jogi szabályozáson túli eltérésre lehetőséget.

A törvény alapelveit a törvény egyéb rendelkezéseivel összefüggésben kell értelmezni a konkrét jogviszonyra vonatkoztatva.

Az együttműködési kötelezettség és a jóhiszemű joggyakorlás a szakképzés teljes folyamatában a szakképzés valamennyi résztvevőjére kiterjed.

A 7. §-hoz

A § a törvényben használt fogalmak meghatározását tartalmazza.

A törvény a jogszabályszerkesztés jogszabályban meghatározott követelményei alapján az értelmező rendelkezések között kizárólag olyan fogalmak meghatározását tartalmazza, amelyek jelentése a törvény alkalmazásában eltér a fogalom köznyelvi jelentésétől vagy más jogszabályban meghatározott jelentésétől, és a fogalom jelentése a törvény egyéb rendelkezései alapján nem egyértelmű.

A 8. §-hoz

A § meghatározza a szakképzés fogalmát és részeit. Ez alapján a szakképzés felsőfokú végzettségi szintet és szakképzettséget nem igénylő munkakör betöltéséhez vagy tevékenység végzéséhez szükséges képzés. A szakképzésben szakmára és részzakmára felkészítő szakmai oktatás, illetve szakképesítésre felkészítő szakmai képzés folyik.

A szakmák egy-egy ágazat legfontosabb képzettséget (és gyakorlatot) igénylő foglalkozásai. A szakmák körét a Kormány rendeletben közzétett szakmajegyzékben határozza meg. A szakmajegyzék a korábbi Országos Képzési Jegyzék, illetve az abban közzétett szakképesítések és részzakképesítések helyébe lépő olyan szakmákat, valamint azok leíró adatait tartalmazza, amelyek kizárólag a szakképző intézményben oktathatók. A szakmajegyzékben nem szereplő, de az adott gazdasági ágazat által szükségesnek ítélt képzések (pl. a korábbi Országos Képzési Jegyzékből kikerülő egyes szakképesítések, illetve részzakképesítések) a továbbiakban szakmai képzés keretében szervezhetők meg.

A szakmajegyzék kialakításának célja, hogy a jelenleg megközelítőleg hétszázhatvan darab túlspecializált, egymást sokszor átfedő szakképesítéseket, részzakképesítéseket magában foglaló Országos Képzési Jegyzéktől eltérően a foglalkoztatók által definiált munkakörökhöz illeszkedő, szélesebb spektrumú és későbbi specializációt lehetővé tevő szakmák kerüljenek meghatározásra.

A szakképesítés, illetve az annak megszerzésére történő felkészítésre irányuló szakmai képzés a felnőttképzési tevékenység szakképzésbe tartozó részének összefoglaló neve.

A 9. §-hoz

A szakképzés fő helyszíne a szakképző intézmény. Ez azt jelenti, hogy szakma megszerzésére történő felkészítés és szakmai képzés főszabály szerint kizárólag szakképző intézményben végezhető. A törvény ez alól három esetben biztosít eltérési lehetőséget. Az egyik esetben – a szakirányú oktatás koncepciójával összhangban – megengedi, hogy a szakképző intézmény által szervezett szakképzésben a duális képzőhely a szakirányú oktatás keretében részt vegyen. A másik esetben a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott részzakmák és ahhoz kapcsolódó szakképesítések megszerzésére irányuló szakmai oktatást enged szakképző intézményen kívül folytatni. E körben a szakképző intézmény és – ha a felnőttképzési tevékenység folytatásának jogát megszerezte – a felnőttképző végezhet szakmai oktatási tevékenységet. A harmadik esetben pedig a törvény kivételes esetben lehetővé teszi a főszabálytól való teljes eltérést akkor, ha a szakképzés megszervezésére a szakképzési rendszer fejlesztése céljából teljesen más strukturális elvek mentén való megvalósítás indokolt.

A 10–12. §-hoz

A szakképzés tartalmi dokumentumai között a törvény az Országos Képzési Jegyzék helyébe a szakmajegyzéket, mint a szakmák hivatalos állami regiszterét állítja, meghagyja a szakmai és vizsgakövetelmények helyébe lépő, de új szerkezetű képzési és kimeneti követelményeket és megszünteti a szakképzési kerettantervet.

A szakmajegyzék a szakképző intézményben oktatható, az állam által elismert szakmákat és azok leíró adatait tartalmazza. A szakmajegyzéket a Kormány rendeletben adja ki. A szakmajegyzék bevezetésével és az ágazati készségtanácsok 99. §-ban meghatározott szerepével egyidejűleg megszűnik a korábbi Országos Képzési Jegyzékhez kapcsolódó felvétel és törlés eljárási rendjének szabályozása. A szakmajegyzék gazdasági követelményekhez igazított megváltoztatása az ágazati készségtanácsok javaslata alapján a szakmajegyzéket meghatározó kormányrendelet módosításával lényegesen egyszerűbben valósítható meg a jövőben.

A szakmajegyzékben szereplő szakmákhoz képzési és kimeneti követelményeket kell előírni. A képzési és kimeneti követelmények azokat a részletes követelményeket állapítják meg, amelyek alapján a szakmai képzés és a szakmai vizsgáztatás folyhat. A képzési és kimeneti követelmények mellett a szakképzésben kötelezően alkalmazandó a programterv. A korábbi szabályozástól eltérően ugyanakkor a képzési és kimeneti követelmények – mivel az nem életviszonyok alakítására irányuló magatartási szabályt tartalmaz – nem jogszabályban jelennek meg, hanem azt a szakképzésért felelős miniszter teszi közzé az ágazati készségtanács által a 99. § alapján kidolgozott javaslat alapján. A közzététel honlapon való megjelentetéssel valósul meg. A közzététel helye a szakképzésért felelős miniszter által vezetett minisztérium honlapja. A képzési és kimeneti követelményeket hivatalos

kiadványként kell közzétenni szigorú törvényi garanciák mellett. A rendelkezés az ekként közzétett képzési és kimeneti követelmények kötelező alkalmazásának követelményét a § normatív szabályaként határozza meg.

A szakképzés harmadik pillére a programterv alapján a szakképző intézmény által elkészített és a szakképző intézményre konkretizált szakmai program. Mivel az ágazati alapoktatásra és a szakirányú oktatásra nem készül külön szakképzési keretterv, a szakképző intézmények maguk készítik el szakmai programjukat. A szakmai program része a képzési program, amivel a duális képzőhelynek is rendelkeznie kell, ha a szakirányú oktatásban részt vesz. Tekintettel arra, hogy a képzési és kimeneti követelmények a szakmákkal összefüggő tartalmakat rögzítenek, a szakképző intézményben folytatott közismereti oktatásra a Nemzeti alaptantervben előírtakat kell alkalmazni.

A 13. §-hoz

A szakmai képzés felnőttképzés keretében végzett szakképzés. Szakmai képzést – összhangban a 9. §-sal – a felnőttképző végezhet, ha a felnőttképzési tevékenység folytatásának jogát megszerezte. A szakmai képzések listája nem kerül jogszabályban meghatározásra, ebből fakadóan sokkal rugalmasabb, a munkaerő-piaci igényekre rövid időn belül reagáló képzési kínálattá válhat. Ezen új, nyitottabb keretek között megjelenő szakmai képzések száma nem kerül korlátozásra sem, az a gazdaság, illetve a munkaerőpiac igényeinek megfelelően dinamikusan változhat.

A szakmai képzés kizárólag olyan szakképesítésre történő felkészítésre irányulhat, ami nem tartozik a szakmajegyzékben meghatározott szakmák és a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott részsakmák körébe, illetve azok kompetenciái közé. E képzési körbe kerülhetnek majd be pl. azok a korábbi szakképesítés-ráépülések, amelyek valamely szakképesítés kiegészítését, további specializációját jelentették, azok a túszerű képzések, amelyek a különböző új, változó technológiák oktatásához kapcsolódnak vagy azon, egyes munkakörök betöltéséhez szükséges egyéb képzések, amelyek kikerülnek a szakképesítések eddigi köréből, de a munkakör betöltéséhez az ismeretek megszerzése továbbra is szükséges és vállalati „belső” képzés keretében nem megvalósítható a képzés. A két rendszer így egymásra épül, egymást kiegészíti, biztosítva ezzel az egész életén át tartó tanulás változatos lehetőségeit.

A szakmai képzés végén kiállított tanúsítvány kizárólag annak elvégzését igazolja, szakképesítést önmagában nem biztosít. A szakmai képzéshez kapcsolódó vagy attól függetlenül megszerzett szakképesítés – a 14. §-sal összhangban – az akkreditált vizsgaközpontban szerezhető. A szakképesítéshez kapcsolódó állami elismerés egyfajta garancia arra, hogy a vizsgázó valóban megszerezte a meghatározott munkakör ellátásához, tevékenység végzéséhez szükséges ismereteket.

A szakmai képzés a szakképzésért felelős miniszter által nyilvántartásba vett programkövetelményre tekintettel szervezhető meg. A programkövetelmény nyilvántartásba vételére bárki javaslatot tehet. A javaslatot a szakképzésért felelős miniszternek kérelem formájában kell benyújtani a jogszabályban meghatározott szükséges mellékletekkel.

A programkövetelményhez kapcsolódóan a felnőttképző saját magára vonatkozó képzési programot készít a felnőttképzésről szóló törvény szerint. A képzési program célja, hogy a programkövetelményben meghatározott kimeneti feltételekre történő felkészítés helyi szintű módszertanát és tantervét meghatározza.

A szakmai képzés bevezetése nem érinti az ún. hatósági jellegű képzéseket (pl. okleveles könyvvizsgálói képzés, közúti járművezetői szakoktató képzés, biztosításközvetítői hatósági képzés). Ezek tipikusan olyan képzések, amelyek hatósághoz történő bejelentés vagy hatóság által kiadott engedély alapján végezhető tevékenységekhez szükséges jogosultságok megszerzésére irányulnak. Ezek önálló szabályozását az indokolja, hogy a képzés tartalma, megszervezése jelentősen eltér az általános szabályoktól és olyan speciális szabályozást igényel, ami nem illeszthető bele a szakképzés általános rendjébe. Nem tartoznak továbbá a szakmai képzések körébe a nyelvi képzések, figyelemmel arra, hogy azok tartalma és célja eltérő és lezárása is sajátos formában valósul meg.

A 14. §-hoz

A törvény jelentős újítása, hogy a szakképzéshez kapcsolódó sajátos vizsgák, így a szakma megszerzésére irányuló szakmai vizsga és a szakképesítés megszerzésére irányuló képesítő vizsga – a szakképző intézmény, illetve a felnőttképző helyett – akkreditált vizsgaközpontnál tehető. Akkreditált vizsgaközpont az lehet, aki

a vonatkozó harmonizált nemzetközi szabvány (MSZ EN ISO/IEC 17024) alapján a személytanúsító szervezetek megfelelésgértékelésére vonatkozó feltételeknek megfelel.

A 15. §-hoz

A § meghatározza a szakképzésben a szakma, illetve a szakmai képzés megszerzésének igazolására alkalmazható okmányok körét.

Ez alapján oklevelet, illetve szakmai bizonyítványt lehet kiadni a szakma, illetve részzakma megszerzéséről, képesítő bizonyítványt lehet kiadni a szakmai képzéshez kapcsolódó szakképesítés megszerzéséről.

Államilag elismert szakképzettséget tanúsít az oklevél és a szakma megszerzéséről kiállított szakmai bizonyítvány. Államilag elismert szakképesítést tanúsít a részzakma megszerzéséről kiállított szakmai bizonyítvány és a szakmai képzést követő képesítő vizsga eredményes teljesítéséről kiállított képesítő bizonyítvány.

A szakma középfokú végzettséget ad és egy vagy több foglalkozás valamennyi munkakörére képesít.

A részzakma alapfokú végzettséget ad és legalább egy munkakör betöltésére képesít.

A képesítő bizonyítvány végzettségi szintet nem biztosít.

A 16–18. §-hoz

A törvény sui generis személyiségtípust hoz létre a szakképzés intézményeire. Ez a szakképző intézmény, amely formáját tekintve lehet technikum vagy szakképző iskola.

A szakképző intézmény jogi személy, amely szakképzési alapfeladatot lát el. Ha a szakképző intézmény több különböző típusú köznevelési intézmény köznevelési alapfeladatait is ellátja, többcélú szakképző intézményként működik.

A 19–21. §-hoz

A szakképző intézmény szakképzési alapfeladatot lát el. A szakképzésialapfeladat-ellátás körében a szakmajegyzékben meghatározott szakma megszerzésére irányuló szakképzés folyik.

A szakmai oktatás közismereti oktatásból, ágazati alapoktatásból és szakirányú oktatásból áll. A tanuló, illetve a technikumban kizárólag érettségi vizsgára történő felkészítésben részt vevő személy közismereti kerettanterv szerinti oktatásban vesz részt. A szakmai oktatás a szakmajegyzékben meghatározott számú évfolyamon történik. A kizárólag szakmai vizsgára történő felkészítés mindkét szakképző intézményben két évfolyamon történik. Két évfolyamon történik továbbá a technikumban az érettségi vizsgára történő felkészítés.

A technikum, ahogyan arra a törvény is utal, többféle funkciót tölt be. Elsődleges szerepének – a szakképző iskola mellett – a szakirányú oktatás és az annak megfelelő továbbtanulásra való felkészítést tekintjük, míg másodlagosan az érettségi vizsgára a szakmai vizsgával párhuzamosan történő felkészítést. Ezzel szemben a szakképző iskola főszabály szerint kizárólag a szakma megszerzését biztosítja. A technikusképzés a szakirányú továbbtanulás előszobája, amely a középfokú és a felsőfokú oktatás tananyagát egymással összehangoltan és egymásra épülően biztosítja, a szakirányú oktatás tekintetében pedig annak közös megszervezését is lehetővé teszi.

Lehetőség van a szakmai oktatás megkezdését megelőzően nyelvi előkészítő évet, illetve a szakma megszerzéséhez szükséges kompetenciák tekintetében történő orientációs fejlesztő évet is szervezni, kizárólag a szakképző iskolában pedig műhelyiskolát, illetve dobbantó programot működtetni. A műhelyiskola a tanulónak, illetve a képzésben részt vevő személynek a szakképzésbe való bekapcsolódáshoz vagy a munkába álláshoz szükséges ismeretek megszerzésére szolgáló képzési forma, a dobbantó program pedig a magatartási és tanulási zavarokkal küzdő, az iskolai rendszerű oktatásban lemaradó tanuló, illetve képzésben részt vevő személy felzárkóztatását szolgálja. Ezáltal kialakul a korai iskolaelhagyás csökkentésének új rendszere, ami megadja a felzárkózás lehetőségét a lemaradó tanulóknak. A fejlesztő évnél éppen ezért nem az általános iskolai hiányok pótlása, hanem a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy kompetenciáinak olyan fejlesztése a célja, amire a további tanulást rá lehet építeni. A fejlesztő évben való részvétel nem kötelező. Alapfokú iskolai végzettség hiányában ugyanakkor a szakképző iskolába kizárólag a dobbantó programra vehető fel a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy, és annak elvégzését követően a szakképző iskola műhelyiskolájában lehet továbbtanulni. A dobbantó program

megszervezése tekintetében alapvetően szabad kezet kapnak a szakképző intézmények, amelynek keretében az egyéni fejlesztéshez szükséges rugalmas időkeretben alapkompentencia-fejlesztő programokba kapcsolódhatnak be azok a tanulók, illetve képzésben részt vevő személyek, akik az általános iskolát nem fejezték be, majd műhelyiskolai képzésben részs szakmát szerezhetnek.

A szakképző intézmény képzési tevékenysége minőségének folyamatos javítását a szakképző intézmény által kialakított minőségirányítási rendszer szolgálja. A minőségirányítási rendszert a Kormány rendeletében meghatározott minőségirányítási keretrendszeren belül kell működtetni. A szakképző intézmény minőségirányítási rendszerének működtetését – a 103. §-ban foglalt ellenőrzési szabályokkal összhangban – ötévente külső értékelésnek veti alá.

A 22–24. §-hoz

A törvény a szakképző intézményhez, mint sui generis személyiségtípus statuálásához kapcsolódóan meghatározza annak alapítási, megszüntetési, átszervezési és nyilvántartási szabályait is.

Szakképző intézményt az állam, nemzetiségi önkormányzat, egyházi jogi személy, vallási egyesület, gazdasági társaság, alapítvány vagy egyesület alapíthat. Az alapításához nyilvántartásba vétel, a nem az állam által alapított szakképző intézmény esetében nyilvántartásba vétel és működési engedély szükséges.

A törvény nem kíván változtatni az alapítók mostani körén. Az alapításra jogosulti körön kívüli más személyek a szakképzésben duális képzőhelyként vehetnek részt vagy részs szakmára felkészítő szakmai oktatást, illetve szakmai képzést folytathatnak.

A 25–27. §-hoz

Az állami szakképző intézmény esetében a fenntartói jogokat az állam nevében a Kormány erre kijelölt tagja gyakorolja. A nem állami szakképző intézményt az alapító vagy az általa kijelölt más személy tartja fenn.

Az állami szakképző intézmények tekintetében a törvény fenntartja és tovább pontosítja a 2015. július 1-jével megvalósult intézményintegráció és fenntartóváltás szabályait. Ez alapján az állam által alapított szakképző intézmény főszabály szerint a szakképzésért felelős miniszter által alapított szakképzési centrum részeként működik. A szakképzési centrum olyan költségvetési szerv, amelynek részeként, annak szervezetébe tagoltan jogi személyiséggel rendelkező szakképző intézmények működnek. Jelentős újítása a törvénynek a fogalmi és szervezeti tisztázás, ami szerint a szakképző intézmények nem tagintézményei a szakképzési centrumnak, hanem a szakképzési alapfeladatot ellátó, jogi személyiséggel rendelkező szakképző intézményei. Mindez azt is jelenti, hogy a szakképzési centrum vezetői (főigazgató, főigazgató-helyettes, kancellár, gazdasági vezető) nem oktatók, így a kinevezésük, felmentésük nem igazodik a szakképző intézmény intézményvezetőjére előírt szabályokhoz (különösen a végzettségre és szakképesítésre vagy szakképzésre és gyakorlatra vonatkozó rendelkezésekhez), hanem arra sajátos szabályok vonatkoznak. Ehhez kapcsolódóan mondja ki a törvény, hogy a főigazgató, a főigazgató-helyettes, a kancellár a szakképzési centrummal munkaviszonyban áll, a szakképzési centrum nem oktató munkakörben foglalkoztatottja a szakképző intézménnyel munkaviszonyban vagy megbízási jogviszonyban áll. A főigazgató, a főigazgató-helyettes és a kancellár kinevezésére és felmentésére vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben határozza meg.

Eltérés a korábbi szabályozáshoz képest, hogy a törvény megengedi a Kormánynak, hogy rendeletben a Kormány más tagjának is lehetővé tegye az állam nevében szakképző intézmény alapítását és fenntartói jogának gyakorlását szakképzési centrum részeként vagy attól függetlenül is (a törvény maga is említi ilyeneket, pl. a honvédelemért felelős miniszter, az agrárpolitikáért felelős miniszter, a rendvédelmi szervet irányító miniszter).

Ha a szakképző intézmény szakképzési centrum részeként működik, nem rendelkezik önálló költségvetéssel. Az ilyen szakképző intézményt az igazgató a szakképzési centrum főigazgatójának irányítása mellett vezeti.

Viszonylag új elem a szabályozásban, hogy a szakképzési centrum vezetése megosztott a főigazgató és a mellette működő kancellár között. A főigazgató feladata a szakképzésialapfeladat-ellátás biztosítása, míg a kancellaré a törvényes és szakszerű működés biztosítása. A szakképzési centrum képviselőjére a főigazgató és a kancellár is jogosult az olyan ügyben, ami jogszabály alapján a feladatkörébe tartozik. A kancellárt kell emellett a szakképzési centrum nevében kötelezettségvállalásra jogosult személynek tekinteni.

A 28. §-hoz

A szakképző intézmény képzési szerkezetének és ahhoz kapcsolódó finanszírozásának feltétele a fenntartói megállapodás megkötése. A fenntartói megállapodás részletes tartalmát, megkötésének eljárásrendjét a Kormány rendeletben szabályozza.

A 29. §-hoz

A § a fenntartó jogainak és kötelességeinek meghatározását a Kormány rendeletére utalja. Kivétel ez alól a szakképző intézményben folyó oktatói munka feletti szakmai felügyelet gyakorlásának tilalma.

A 30–33. §-hoz

A törvény a szakképző intézmény működésének általános rendje között első helyen említi a szakképző intézmény önállóságát. Az önállóság szakmai tekintetben értendő. Ennek keretében a szakképző intézmény szervezetével és működésével kapcsolatosan minden olyan ügyben önmaga dönt, amit jogszabály nem utal más személy, szerv vagy testület hatáskörébe. Kiemeli a törvény ugyanakkor, hogy az önálló döntés során – jogszabályban meghatározottak szerint – együtt kell működni az oktatókkal, a tanulókkal és a kiskorú tanuló törvényes képviselőivel. Itt jelenik meg továbbá a politikai tevékenység végzésének tilalma és a szakképző intézmény felelőssége a rábízott tanulók felügyelete, egészséges és biztonságos oktatása tekintetében is.

A szakképző intézmény működésének alapidokumentuma a szervezeti és működési szabályzat és a házirend. Az előbbi a szakképző intézmény működésére, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket, az utóbbi a tanulót, illetve a képzésben részt vevő személyt megillető jogok gyakorlásának és terhelő kötelezettségek végrehajtásának módját határozza meg. Mindkét dokumentumot az oktatói testület fogadja el a diákönkormányzat és a képzési tanács véleményének kikérésével, szakképzési centrum esetében a főigazgató és a kancellár egyetértésével.

A § rendelkezik továbbá a szakképző intézmény iratkezeléséről is, amit a vonatkozó jogszabályok keretében kiadott iratkezelési szabályzatban kell a szakképző intézményre meghatározni.

A 34. §-hoz és a 35. §-hoz

A törvény új koncepciója nem kíván gyökeresen elszakadni az iskolai rendszerű oktatástól, hiszen a képzésben részt vevő személyek mellett továbbra is jelentős szerep jut a tanköteles tanulók képzésének. Éppen ezért a törvény az ő esetükben meghatározott körben igazodik a köznevelési intézményekben folyó oktatás rendjéhez. Ilyen pl. a tanév és a tanítási év rendje, ami megegyezik a köznevelési intézmények esetében alkalmazott szabályokkal. Ennek megfelelően a tanév szeptember elsejétől a következő év augusztus harmincegyedikéig, a tanítási év szeptember első munkanapjától június tizenhatodikát megelőző utolsó munkanapig tart. Ez az szabály ugyanakkor a szakképző intézmény kizárólag olyan szakképzésialapfeladat-ellátására irányadó, amelynek keretében közismereti oktatás is folyik. A kizárólag szakmai vizsgára történő felkészítés és a szakmai képzés erre tekintet nélkül is megkezdhető.

A szakképző intézményben a tanév és ezen belül a tanítási év rendje megegyezik az oktatásért felelős miniszter által a köznevelési intézmények tekintetében rendeletben megállapítottakkal. A szakképző intézmény ezen kereteken belül saját magára vonatkozó éves munkatervet készít.

A szakképző intézmény a tanítási heteket ötnapos rendben köteles megszervezni azokon az évfolyamokon, amelyeken közismereti oktatás is folyik, a tanulónak pedig legalább három alkalommal, legkevesebb hat összefüggő nappól álló tanítási szünetet és a Kormány rendeletében meghatározott esetben rendkívüli szünetet, a tanítási év utolsó napját követően pedig legalább harminc összefüggő nappól álló nyári szünetet kell biztosítania.

A tanítási időt a szakképző intézmény önmaga határozza meg az általa megszervezett szakképzéshez igazítottan. Azokon az évfolyamokon, amelyeken közismereti oktatás is folyik, a nevelés-oktatást nappali rendszerben az egyéni és csoportos, a kötelező, a választható és az egyéb foglalkozások keretében kell megszervezni, minden más esetben szabadon. A szakképző intézmény ennek keretében köteles a tehetség kibontakoztatására, a hátrányos helyzetű tanuló, illetve képzésben részt vevő személy felzárkóztatására, valamint a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő tanuló számára differenciált fejlesztést és az egyéb foglalkozásokat megszervezni.

Egyéb foglalkozásként a mindennapos testnevelés, a szakképző intézményi sportkör és a szakmai programban meghatározott, pedagógiai vagy szakmai tartalmú más foglalkozás szervezhető.

A 36–39. §-hoz

A törvény meghatározza a szakképző intézmény döntéshozatalának és a döntések felülvizsgálatának rendjét.

A 40–43. §-hoz

A szakképző intézmény alkalmazottja a szakképző intézményt vezető igazgató, az igazgató feladatai ellátásának segítségére és helyettesítésére megbízott igazgatóhelyettes és az oktató. A szakképző intézményben a közvetlenül nem a szakmai alapfeladat-ellátással összefüggő feladat ellátására további munkakör létesíthető. A többcélú szakképző intézményben a köznevelésialapfeladat-ellátásra a nemzeti köznevelésről szóló törvény (a továbbiakban: Nkt.) szerinti pedagógus munkakörben lévő személy is foglalkoztatható.

A szakképző intézmény valamennyi alkalmazottja (ideértve a vezetőket is) munkaviszonyban vagy megbízási jogviszonyban áll. Ha a szakképző intézmény többcélú szakképző intézményként működik, vagyis köznevelési alapfeladatot is ellát, a köznevelésialapfeladat-ellátásban részt vevő alkalmazott foglalkoztatási jogviszonyára is kiterjed ez a szabály. A törvény szakít a korábbi, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényhez kötött szabályozással arra figyelemmel, hogy a jogviszony és a munkafeltételek a munkaerő-piaci helyzethez rugalmasan alakíthatók és a szakemberek szakképzésbe minél szélesebb körben bevonhatók legyenek. A törvény az egyházi jogi személy által alapított, illetve fenntartott szakképző intézmény esetében lehetővé teszi a foglalkoztatásra irányuló jogviszony egyházi szolgálati viszonyként való létrehozását.

Az alkalmazottnak cselekvőképességű és büntetlen előéletűnek kell lennie, továbbá a Kormány rendeletében meghatározott végzettséggel és szakképzettséggel, illetve gyakorlattal kell rendelkeznie.

A törvény szakít a korábbi évek bérezési, előmeneteli és továbbképzési politikájával és a szakképző intézmény alkalmazottja esetében a munkaviszony sajátosságaihoz igazított bérezési rendszert állapít meg. A munkaviszonyhoz kapcsolódó bérezési rendszer költségvetési fedezetét az állam jelentős többlettámogatással biztosítja. A munkabér összegét úgy kell megállapítani, hogy az igazodjon a hasonló munkakört betöltők által elérhető havi jövedelemhez és az alkalmazottnak a szakképző intézménnyel fennálló jogviszonya időtartamához. Az előbbi tekintetében a hasonló munkakört betöltők átlagkeresetét kell irányadónak tekinteni a jogviszony jellegére tekintet nélkül, az utóbbi tekintetében pedig a szakképző intézménnyel fennálló, foglalkoztatásra irányuló jogviszony kezdete és a munkabér megállapítása között fennálló időtartamot kell alapul venni. A törvény tehát nem enged korlátlan és diszkrecionális mérlegelési jogot a munkáltatói jogkör gyakorlójának, mivel a mérlegelés során figyelembe veendő két alapvető szempontot határoz meg. Emellett a munkabér megállapításának felső korlátja a szakképző intézmény rendelkezésére álló békeret (állami szakképző intézmények esetében a személyi juttatások költségvetési kiadási előirányzata). Ezen garanciális szabályok és a szakképzés sajátosságaihoz igazított működési szabályok biztosítják a szubjektív bérmegállapítás keretében az olyan típusú differenciálást, ami az azonos munkáért azonos bér elvének érvényre juttatását jelenti, másrészt pedig figyelembe veszik az eltöltött (szolgálati) idő időtartamát is a munkahelyi fluktuáció csökkentése és jogviszony fenntartásának pozitív elismerése érdekében. A törvény a szabályozási átmenet keretében biztosítja továbbá, hogy a foglalkoztatási jogviszonyváltásból fakadóan az alkalmazott számára a munkabér legalább olyan mértékben kerüljön megállapításra, amely nem eredményez a korábban számára járó illetményhez képest alacsonyabb bérszínvonalat.

A juttatások tekintetében a nem rendszeres feladatok, így különösen az intézményvezetői, az osztályfőnöki, a pályaaorientációs, illetve a mentori feladatok külön díjazását a munkaszerződés keretében kell kezelni. Erre tekintettel a szakképző intézmény alkalmazottja többletjuttatásra jogosult. Ezt a feladat ellátásának időtartamára a munkáltatói jogkör gyakorlója egyoldalú kötelezettségvállalás keretében állapítja meg.

A 44–46. §-hoz

A szakképző intézmény vezetője az igazgató és az igazgatóhelyettes. Az igazgató felel – szakképzési centrum részeként működő szakképző intézmény esetében jogszabályban meghatározott eltérésekkel – a szakképző intézmény szakszerű és törvényes működéséért. Feladatai ellátásának segítésére és helyettesítésére igazgatóhelyettes nevezhető ki. A törvény az igazgatóhelyettesek számát nem határozza meg, azt a fenntartó

– szakképzési centrum részeként működő szakképző intézmény esetében a főigazgató – a helyi körülményekhez igazítottan alakítja ki, de előírja egy szakirányú oktatásért felelős igazgatóhelyettes megbízásának kötelezettségét.

A törvény az állami szakképző intézmény igazgatójának kiválasztásánál fenntartja a nyilvános pályázatot. Ez csak akkor mellőzhető, ha az igazgató ismételt megbízásával a fenntartó és az oktatói testület egyetért és a megbízás nem az igazgató harmadik vagy további ciklusára vonatkozik.

A 47–52. §-hoz

Az oktató a szakképző intézmény szakképzésialapfeladat-ellátásban részt vevő alkalmazottja. Az oktató alapvető kötelessége a nevelés-oktatás. E kötelessége ellátása keretében az oktatót megilletik a törvényben meghatározott jogosultságok (ilyen pl. az emberi méltóságának, világnézetének és értékrendjének tiszteletben tartása és a szakmai függetlenség).

Az oktató továbbképzését a Kormány rendeletében meghatározottak szerint kell végezni. Négyévenként legalább egy alkalommal kötelező a továbbképzésben való részvétel. A szakirányú oktatásban oktatott tantárgy oktatójának továbbképzését vállalati környezetben vagy képzőközpontban kell teljesíteni. Mindez azt a célt szolgálja, hogy a szakképzésben a legfelkészültebb oktatók a legújabb ismereteket oktassák. A törvény szigorú következményt is fűz ennek a célnak a megsértéséhez. A továbbképzési kötelezettség nemteljesítése ugyanis az oktató foglalkoztatásra irányuló jogviszonyának megszüntetését eredményezheti.

Az oktatók közösségeként a törvény két szerveződést említ. Az egyik ilyen az oktatói testület, ami a szakképző intézmény legfontosabb tanácskozó és döntéshozó szerve. Az oktatói testület a törvényben vagy a Kormány rendeletében meghatározott ügyekben döntési, egyebekben véleményező és javaslattevő jogkörrel rendelkezik. A másik ilyen a szakmai munkaközösség, ami a szakképző intézmény szakmai munkájának irányításában, tervezésében, szervezésében és ellenőrzésében közreműködik.

Az 53. §-hoz

A § és a törvény teljes fogalmi rendszere a szakképzés résztvevői között különbséget tesz tanuló és képzésben részt vevő személy között. A szakképzésben a tanuló tanulói jogviszonyban, a képzésben részt vevő személy felnőttképzési jogviszonyban vehet részt.

Tanulói jogviszony főszabály szerint tanköteles kiskorúval és a nappali rendszerű szakmai oktatásban részt vevő tanulóval hozható létre annak a tanévnek az utolsó napjáig, amelyikben a tanuló a huszonötödik életévét betölti.

Szakmai képzés – a törvényben meghatározott, a köznevelési intézményben a nevelés-oktatással párhuzamosan folyó szakmai képzés kivételével – felnőttképzési jogviszonyban szervezhető.

A tanuló jogviszonyra az 54–72. §-t, a felnőttképzési jogviszonyra a felnőttképzésről szóló törvényt kell alkalmazni.

Az 54–69. §-hoz

A tanulói jogviszony jelentkezés alapján az igazgató által a felvétel vagy az átvétel tárgyában hozott döntés alapján a beíratással jön létre. Az általános iskolai tanuló szakképző intézménybe történő felvételére a jogszabályban meghatározott általános vagy rendkívüli felvételi eljárásban van lehetőség.

A felvétel, illetve az átvétel feltételeit a törvény és – a törvény és a Kormány rendeletében meghatározott keretek között – a szakképző intézmény állapítja meg. A felvett vagy átvett tanuló osztályba vagy csoportba beosztásáról az igazgató dönt.

A törvény meghatározza a tanulói jogviszony szünetelésének és megszűnésének feltételeit is.

A törvény a tanuló kötelességévé teszi, hogy részt vegyen a kötelező és választott foglalkozásokon, eleget tegyen tanulmányi kötelezettségének, óvja saját és társai testi épségét és egészségét, megőrizze, illetve az előírásoknak megfelelően kezelje a rábízott vagy az oktatás során használt eszközöket, óvja a szakképző intézmény létesítményeit, felszereléseit, valamint tiszteletet és megbecsülést tanúsítson oktatói iránt. Ennek keretében a tanulónak joga van arra, hogy képességeinek, érdeklődésének és adottságainak megfelelő képzésben részesüljön vallási vagy világnézeti meggyőződésének, illetve nemzetiségi hovatartozásának megfelelően, tanulmányait biztonságban és egészséges környezetben végezze, hozzáférjen a tanuláshoz, illetve azzal összefüggésben

jogai gyakorlásához és kötelezettségei teljesítéséhez szükséges információkhoz, jogai megsértése esetén pedig jogorvoslattal éljen, a fizikai és lelki erőszakkal szemben védelemben részesüljön, személyiségét, emberi méltóságát és jogait tiszteletben tartsák, továbbá véleményét szabadon kifejezze és részt vegyen az érdekeit képviselő szervezetekben. A tanuló jogainak és kötelezségeinek részletes tartalmát a Kormány rendelete fejt ki.

A tanuló, ha a nappali rendszerű szakmai oktatásban vesz részt a szakképzésben, jogosult a törvényben meghatározott juttatásokra (így pl. ösztöndíj, egyszeri pályakezdési juttatás, diákigazolvány, kollégiumi vagy externátusi elhelyezés, kitüntetés). A juttatások közül új elem a törvényben az általános ösztöndíj és az egyszeri pályakezdési juttatás, amelyre akkor jogosult a tanuló, ha befejezi a képzést és szakmát szerez. Az ösztöndíj, az egyszeri pályakezdési juttatás és a támogatás mértékét és feltételeit a Kormány rendeletben állapítja meg, azonban feltétel, hogy azok eredményfüggőek legyenek, ezáltal is sarkallva a tanulót a szakképzésben való komoly, hatékony és eredményes részvételre.

A tanuló értékelésére a tanítási év közben rendszeresen, minősítésére félévkor és a tanítási év végén kerül sor. Az értékelés és a minősítés egytől-ötig terjedő osztályzatokkal történik. Sajátos nevelési igényű tanuló esetében az igazgató az osztályzat helyett szöveges értékelés, illetve minősítés alkalmazását írja elő, illetve a szakirányú oktatás kivételével az értékelés, illetve minősítés alól felmentést ad. Az igazgató a felmentést az Nkt. szerinti szakértői bizottság véleménye alapján adja meg.

A szakmai oktatás keretében a törvény lehetővé teszi a tanuló felmentését, továbbá a korábbi tanulmányai, megszerzett gyakorlata beszámítását. Ezáltal a tanuló felmentést kaphat az órák, foglalkozások látogatása, a követelmények ismételt teljesítése alól, továbbá a szakmai oktatás időtartama csökkenthető. A felmentés és a beszámítás szakképző intézményi szabályait a szakmai programban kell meghatározni. A felmentésről és a beszámításról az igazgató dönt.

A tanulót a tanulói jogviszony keretében fegyelmi és kártérítési felelősség terheli. A tanuló fegyelmi felelőssége akkor áll fenn, ha kötelezségeit vétkesen és súlyosan megszegi. A törvényben meghatározott fegyelmi büntetést fegyelmi eljárásban kell megállapítani, amellyel szemben a tanuló, illetve a kiskorú tanuló törvényes képviselője fellebbezhet. A tanuló kártérítési felelőssége akkor áll fenn, ha tanulmányi kötelezségeinek vétkes megsértésével a szakképző intézménynek jogellenesen kárt okoz. A kártérítés mértéke legfeljebb a – károkozás napján érvényes – kötelező legkisebb munkabér egyhavi összegének ötven százaléka, ha a károkozás gondatlan, illetve öthavi összege, ha a károkozás szándékos.

A szakképző intézmény a tanulónak okozott kárért vétkességére tekintet nélkül, teljes mértékben felel. A kárfelelősséghez kapcsolódóan a szakképző intézménynek a tanuló javára szóló felelősségbiztosítással kell rendelkeznie. A szakképző intézmény, illetve a tanuló által okozott kár mellett elsősorban ez szolgál a tanulóbalesetek körében teljesítendő kártérítés, illetve kártalanítás forrásául is.

A tanulók közösségeként a törvény két szerveződést említ. Az egyik ilyen a diákkör, amely a tanulók szakmai oktatással összefüggő közös tevékenységük megszervezésére irányul, a másik ilyen pedig a diákönkormányzat, ami a tanulók saját érdekeinek képviseletét ellátó szerveződés. A diákönkormányzat a törvényben és a Kormány rendeletében meghatározott esetben véleményezési, javaslattevő jogkörrel rendelkezik.

A 70–72. §-hoz

A kiskorú tanuló esetében a törvény és a Kormány rendelete egyes jogok gyakorlását a kiskorú tanuló törvényes képviselőjének biztosítja. A kiskorú tanuló törvényes képviselőjét emellett saját jogán is megilletik a törvényben és a Kormány rendeletében ilyenként meghatározott jogosítványok és terhelik a törvényben és a Kormány rendeletében meghatározott kötelezségek. Ez utóbbiak nagykorú tanuló, illetve képzésben részt vevő személy esetében a tanulót, illetve képzésben részt vevő személyt illetik, illetve terhelik.

A törvény a kiskorú tanuló törvényes képviselője részére – osztrák példa alapján – új kötelezségeként határozza meg a tankötelezség teljesítését követő továbbtanítást a tanuló tizennyolc éves koráig, de legalább egy részszakma megszerzéséig.

A 73–90. §-hoz

A szakmai oktatás magában foglalja az ágazati alapoktatást és a szakirányú oktatást, a törvényben meghatározott esetben pedig ezzel párhuzamosan vagy attól elkülönülten a közismereti oktatást.

A közismereti oktatást a közismereti kerettanterv szerint kell folytatni akként, hogy az a szakirányú oktatáshoz igazított váltakozással legyen teljesíthető.

Az ágazati alapoktatás a törvény új intézménye. Ennek keretében a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy a szakképzés első részében az adott ágazat közös szakmai tartalmait tanulja. Az ágazati alapoktatásra kizárólag a szakképző intézményben kerülhet sor és annak végén ágazati alapvizsgát kell tenni. Az ágazati alapoktatással megvalósul az azonos ágazatba tartozó szakmák megszerzésére irányuló szakmai oktatások közötti rugalmas átjárhatóság.

A szakirányú oktatásban a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy a szakma keretében ellátható munkatevékenységekhez szükséges ismeretek és készségek elsajátítását, azok gyakorlatban történő alkalmazását tanulja meg. A szakirányú oktatás emellett felkészít továbbá a szakmai vizsgára is.

A szakirányú oktatásban való részvétel kötelező.

A törvény szakít az elméleti és gyakorlati oktatás korábbi megosztásával, a szakirányú oktatásban az elméleti és a gyakorlati ismeretek oktatása egymással összehangoltan, lehetőség szerint az elméleti tartalmak gyakorlatba építetten történő elsajátításával történik.

A szakirányú oktatásban a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy a szakképző intézményben vagy a duális képzőhelyen vehet részt. A képzésben való részvétel annak formájára tekintet nélkül egyenértékű. Az utóbbi esetben az eredeti jogviszonya mellett szakképzési munkaviszony jön létre a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy és a duális képzőhely között. A törvény megszünteti az együttműködési megállapodást. A szakképzési munkaszerződéssel a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy elfogadja a szakirányú oktatásban való részvétel feltételeit és kötelezettséget vállal a duális képzőhely irányítása szerint a szakirányú oktatásban való részvételre, a duális képzőhely pedig vállalja a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy szakirányú oktatáson való foglalkoztatását és kötelezettséget vállal a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy számára a törvényben meghatározottak szerinti juttatások nyújtására. A törvény garanciális szabályként meghatározza, hogy a duális képzőhelynek olyan személyt kell foglalkoztatnia, aki a Kormány rendeletében előírt végzettséggel és szakképesítéssel vagy szakképzettséggel és gyakorlattal rendelkezik. A tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy duális képzőhelyen történő oktatása és foglalkoztatása tekintetében az ilyen személy, mint mentor lép fel, aki egyben gyakorolja az oktatónak a törvényben meghatározott jogait és teljesíti kötelezettségeit.

A szakképzési munkaviszonyra a munka törvénykönyvéről szóló törvényt (a továbbiakban: Mt.) kell alkalmazni a törvényben meghatározott eltérésekkel. Ez alapján a tanulót, illetve a képzésben részt vevő személyt megilletik a munkavállaló az Mt. alapján vagy ahhoz kapcsolódóan megillető jogosultságok, így különösen az érdekvédelem, a munkavédelem, a munkabér és a pihenőidő. A tanulót, illetve a képzésben részt vevő személyt terhelik ugyanakkor a munkavállalók kötelezettségei is, amelyek egyes esetben a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy tekintetében sajátosan alakulnak. Így pl. a rendelkezésre állási kötelezettség a szakirányú oktatásban való tényleges részvétellel valósul meg, amelyhez kapcsolódik a foglalkozási napló vezetése és a mulasztás jogkövetkezményeinek alkalmazása. A tanulót, illetve a képzésben részt vevő személyt a duális képzőhely a szakképző intézménnyel együtt értékeli, illetve minősíti. A tanulót fegyelmi és kártérítési felelősség terheli, amelyre az Mt.-t a tanulói jogviszonyban álló tanuló fegyelmi és kártérítési felelősségére vonatkozó szabályokra tekintettel kell alkalmazni. A duális képzőhelynek felelősségbiztosítással kell rendelkeznie a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy által meg nem térített károk fedezetére, a jogvitát megelőzően pedig kötelező igénybe venni a gazdasági kamara mellett szervezett békéltető testület közvetítését.

A törvény meghatározza a szakképzési munkaszerződés megszűnésének és megszüntetésének feltételeit is, valamint a követendő eljárást a tanulói jogviszony, illetve a felnőttképzési jogviszony szünetelése esetére.

A szakirányú oktatásra szakképzési előszerződés is köthető, amelynek keretében a felek arra vállalnak kötelezettséget, hogy a szakirányú oktatás céljából későbbi időpontban szakképzési munkaszerződést kötnek és abban e szerződés lényeges feltételeit meghatározzák.

A törvény létrehozza a képzőközponti minőséget, aminek három típusa lehet: az ágazati képzőközpont, a tudásközpont és a vállalati képzőközpont. A képzőközpontok létrehozása a tanműhelyfejlesztés egyik eszköze. Azt a célt szolgálja, hogy a képzéseket olyan környezetben lehessen végezni, amelyek a legkorszerűbb eszközökkel felszereltek. Az ágazati képzőközpont olyan mikro-, kis- és középvállalkozások, illetve a szakképzési centrum tulajdonában álló gazdasági társaság, ami a duális képzőhelyi követelményeknek való megfelelés együttes megvalósítását célozza. A tudásközpont a felsőoktatási intézmény és a szakképzési centrum tulajdonában álló gazdasági társaság, ami a szakirányú oktatás és nemzeti felsőoktatásról szóló törvény (a továbbiakban: Nftv.) szerinti duális képzés egy képzőközpontban történő megvalósítását célozza. A vállalati képzőközpont az olyan nagyvállalkozás szervezeti egysége, aki a szakirányú oktatás folytatása céljából saját tanműhellyel rendelkezik. Az ágazati képzőközpont és a tudásközpont csak nonprofit gazdasági társaság lehet. A vállalati képzőközpont profitorientált, a minősítés feltétele ab ovo az utolsó éves nettó árbevétel legalább kilencven százalékának vállalkozási tevékenységből származása. A képzőközponti minőséget a társaság kérelmére a cégbíróóság állapítja meg.

A törvény meghatározza, hogy ki lehet duális képzőhely. Duális képzőhelyként az a képzőközpont vagy – a szakképző intézmény kivételével – más olyan gazdálkodó szervezet vehető nyilvántartásba, aki a törvényben foglalt feltételeknek megfelel. Ennek keretében, akinél a szakirányú oktatás folytatásának a Kormány rendeletében előírt feltételei biztosítottak, aki foglalkoztat a Kormány rendeletében előírt végzettséggel és szakképesítéssel vagy szakképzettséggel és gyakorlattal rendelkező személyt, aki rendelkezik a duális képzőhely által vállalt szakma oktatásához szükséges eszközzel és felszereléssel és aki minőségirányítási rendszert működtet vagy legalább a gazdasági kamara által kidolgozott szempontrendszerben meghatározott minőségi követelményeknek megfelel. A feltételek konjunktívák, tehát egyidejűleg kell fennállniuk. A duális képzőhelyekről a gazdasági kamara vezet nyilvántartást, amely közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

A 91. §-hoz

Az ágazati alapvizsga az ágazati alapoktatást lezáró állami vizsga. Az ágazati alapvizsga a tanuló, illetve a képzésben részt vevő személy megszerzett szakmai kompetenciáit és felkészültségét országosan egységes eljárás keretében méri.

Ágazati alapvizsga az ágazati alapoktatás elvégzése után tehető. Az ágazati alapvizsga eredményét az év végi bizonyítványba kell bejegyezni. Az ágazati alapvizsga nemteljesítése esetén a szakirányú oktatás nem kezdhető meg.

Az ágazati alapvizsga állami jellege azt jelenti, hogy az állam a vizsgáztatást jogszabályban meghatározott rendben, jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelően szervezett vizsgabizottság útján bonyolítja le. A vizsgabizottság pedig az állam képviseletében eljárva bizonyosodik meg arról, hogy a vizsgázó a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott valamennyi követelménynek megfelel.

Az ágazati alapvizsgát a szakképző intézmény szervezi. Az ágazati alapvizsgát háromtagú vizsgabizottság előtt kell letenni. A vizsgabizottság elnökét a gazdasági kamara delegálja, a vizsgabizottság két tagját a szakképző intézmény adja.

Az ágazati alapvizsga szakmai tartalmát a képzési és kimeneti követelmények határozzák meg. A képzési és kimeneti követelmények rendelkezhetnek úgy is, hogy az ágazati alapvizsga megszerzéséről kiállított bizonyítvány önmagában jogosít adott munkakör betöltésére.

A 92. §-hoz

Az érettségi vizsgát a köznevelési intézményekben szervezett érettségi vizsgával azonosan kell megszervezni és letenni. Az érettségi vizsga szakképzés-specifikus eltérése, hogy az öt érettségi tárgy közül a kötelezően választandó vizsgatárgyat a szakmai vizsga adja, ami önmagában egy emelt szintű érettségi vizsga. Az érettségi vizsga a technikumban a tizenharmadik évfolyam végén vagy legfeljebb három érettségi vizsgatárgy – azt megelőzően – előre hozott érettségi vizsgaként tehető le. Az, hogy a szakmai vizsga az érettségi vizsga egyik tárgyát kiváltja, azt is jelenti, hogy az érettségi vizsga kizárólag a szakmai vizsgával együtt tekinthető letettnek, vagyis az érettségi bizonyítványt a tanuló a szakmai vizsgáról kiállított oklevéllel, illetve szakmai bizonyítvánnyal együtt kaphatja meg.

A 93. §-hoz

A szakmai vizsga állami vizsga, amely a szakirányú oktatás során átadott és megtanult, a képzési és kimeneti követelményekben az adott szakmára speciálisan előírt szakmai ismeretek elsajátítását országosan egységes eljárás keretében méri. Szakmai vizsgát a szakma, illetve a részsakma megszerzéséhez kell tenni.

A szakmai vizsgát a 14. § szerinti akkreditált vizsgaközpontban lehet tenni. A törvény szabályozási átmenete szerint 2025. december 31-éig akkreditált vizsgaközpont alatt kell érteni a szakképző intézményt is, vagyis e hatánapig a szakképző intézmény külön akkreditáció nélkül jogosult szakmai vizsgát szervezni. A szabályozási átmenet ilyen meghatározása ugyanakkor azt is jelenti, hogy a szakképző intézmény a nem szakmai oktatás keretében szervezett vizsga tekintetében kizárólag akkreditáció birtokában szervezhet a szakképesítés megszerzésére irányuló képesítő vizsgát.

A szakmai vizsgát az akkreditált vizsgaközpont háromtagú vizsgabizottsága előtt kell letenni. A vizsgabizottság pártatlanságát és függetlenségét az akkreditált vizsgaközpontnak az akkreditáció keretében igazolt módon kell biztosítania.

Ez alapján a szakmai vizsga interaktív vizsgatevékenységből és projektfeladatból áll, amelyek közül a központi vizsgatevékenység tartalmát a szakképzésért felelős miniszter határozza meg.

A törvény egyebekben nem változtat a szakmai vizsga jelenlegi szabályain.

A törvény nem szabályozza a szakmai vizsgán történt jogsértések következményeit, tekintettel arra, hogy ennek az akkreditált személytanúsító szervezetek ellenőrzésének és jogsértés esetén alkalmazható jogkövetkezményeinek szabályai a nemzeti akkreditálásról szóló törvény szabályozási tárgykörébe tartoznak. A tevékenység végzését az akkreditáló szerv rendkívüli felügyeleti vizsgálat keretében akár bejelentés nélkül is ellenőrizheti és alkalmazhatja a nemzeti akkreditálásról szóló törvényben meghatározott jogkövetkezményeket. A szakképző intézmény által az átmeneti időszakban szervezett szakmai vizsga lefolytatásával kapcsolatos jogszabálysértés megállapítására és jogkövetkezményeinek alkalmazására a korábbi szabályozást kell alkalmazni.

A 94. §-hoz

A törvény a sajátos nevelési igényű tanuló, illetve képzésben részt vevő kiskorú személy és a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő tanuló felkészítésére és szakmai vizsgájára sajátos szabályokat állapít meg.

A sajátos nevelési igényű tanuló, illetve képzésben részt vevő kiskorú személy számára fizikai és infokommunikációs akadálymentességet kell biztosítani, mentesíteni kell egyes szakmai tartalmak tanulása és a beszámolás kötelezettsége alól, a vizsgán hosszabb felkészülési időt kell számára biztosítani vagy lehetővé kell tenni saját segédeszköz alkalmazását, lehetőség van továbbá az interaktív vizsgatevékenység szóbeli vizsgatevékenységgel vagy a szóbeli vizsgatevékenység interaktív vizsgatevékenységgel történő felváltására is.

A beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő tanulót fejlesztőpedagógiai ellátásban és jogszabályban meghatározott más kedvezményekben kell részesíteni.

A 95–97. §-hoz

A törvény a szakképzés irányítási rendszerében a Kormánynak a szakképzésért felelős miniszternek és a szakképzési államigazgatási szervnek határoz meg feladatot. A Kormány a végrehajtó hatalom általános szerveként a szakképzés tekintetében mindazokat a feladatokat ellátja, amit törvény nem utal más szerv feladat- és hatáskörébe. A törvény ennek keretében utal arra, hogy a Kormány a szakképzés irányítását a szakképzésért felelős miniszter útján látja el.

A szakképzésért felelős miniszter és a szakképzési államigazgatási szerv feladatait a törvény taxatíván határozza meg. Az államigazgatás olyan ága tekintetében, ami nem a szakképzésért felelős miniszter feladatkörébe tartozik, a szakképzést érintő feladatok tekintetében a Kormány adott ágazatért felelős tagja egyetértésével jár el. E szabály ellensúlyozza a törvénnyel megszüntetett szakképesítésért való rendszeridegen miniszteri felelősséget.

A 98–101. §-hoz

A törvény a szakképzés irányításához a Kormány, illetve a szakképzésért felelős miniszter számára együttműködő szerveződések határoz meg. A szakképzés együttműködési rendszerét a Szakképzési és Innovációs Tanács, az ágazati készségtanács, a gazdasági kamara és a képzési tanács alkotják.

A Szakképzési Innovációs Tanács a szakképzés országos stratégiai kérdéseinek érdekegyeztető fóruma. A Szakképzési Innovációs Tanács szakmai döntés-előkészítő, véleményező és javaslattevő országos testületként segíti a szakképzésért felelős miniszter szakképzéssel kapcsolatos feladatainak ellátását.

Az ágazati készségtanács a szakképzés tartalmi szerkezetének folyamatos fejlesztését és korszerűsítését, a munkaerő-piaci igények és a képzési kínálat összehangolását szolgálja. E feladatkörében az ágazati készségtanács folyamatosan figyelemmel kíséri a saját ágazatában a szakképzési szerkezet fejlesztését, a gazdasági, munkaerő-piaci, technikai-technológiai folyamatokat, és ennek alapján végzi a törvényben meghatározott feladatokat. Az ágazati készségtanácsok körét a Kormány rendeletben határozza meg.

A gazdasági kamara a szakképzés tekintetében ellát hatósági feladatokat és nem hatósági feladatokat egyaránt.

A képzési tanácsot a törvény új intézményként hozza létre. A képzési tanács a tanulók, illetve a képzésben részt vevő személyek, az oktatók és a helyi közösségek képviselőit látja el és a szakképző intézményben a szakképzésialapfeladat-ellátással összefüggésben gyakorolhatja az őt a Kormány rendelete alapján megillető jogokat.

A 102. §-hoz és a 103. §-hoz

A szakképzés ellenőrzési rendszere – a köznevelés ellenőrzési rendszerétől eltérően – hatósági ellenőrzésből és a minőségirányítási rendszer külső értékeléséből áll.

A hatósági ellenőrzés célja a szakképző intézmény, illetve a szakképzésialapfeladat-ellátás tekintetében jogszabályban, illetve végrehajtható döntésben meghatározott rendelkezései betartásának ellenőrzése.

A minőségirányítási rendszer külső értékelése a szakképző intézmény képzési tevékenysége minőségének folyamatos javítását és a szakképző intézmény által kialakított minőségirányítási rendszer működtetésére vonatkozó visszacsatolást szolgálja.

A 104–110. §-hoz

A törvény újraszabályozza a szakképzési hozzájárulás szabályait. A szakképzési hozzájárulásra kötelezettek körét annak a követelménynek a figyelembevételével határozza meg, hogy a kvalifikált munkaerő foglalkoztatásában érdekelt munkáltatók többsége – néhány indokolt kivétellel – legyen szakképzési hozzájárulásra kötelezett. A szakképzési hozzájárulásra kötelezett a szakképzési hozzájárulás-fizetési kötelezettségének mértékét csökkentheti a szakirányú oktatásban, illetve a duális képzésben való részvételéhez kapcsolódóan a törvényben meghatározott formában és mértékben. A szakképzési hozzájárulás-fizetési kötelezettség ezt meghaladó részét az állami adóhatóság számára kell megfizetni, illetve a szakképzési hozzájárulás-fizetési kötelezettséget meghaladó csökkentés összegét az állami adóhatóságtól visszaigényelni.

A szakképzési hozzájárulás alapja megegyezik a szociális hozzájárulás alapjával, mértéke a szakképzési hozzájárulás alapjának 1,5 százaléka.

A szakképzési hozzájárulásra kötelezett a tárgyévet követő év február huszonötödikéig maga állapítja meg és vallja be a szakképzési hozzájárulás alapját, az éves bruttó kötelezettségét, a figyelembe vehető csökkentő tétel összegét, valamint a nettó kötelezettségét. A szakképzési hozzájárulásra kötelezett az év első tizenegy hónapjára vonatkozóan havonta szakképzési hozzájárulási előleget fizet.

A megfizetett szakképzési hozzájárulás a Nemzeti Foglalkoztatási Alap bevétele, amely a képzési alaprészt felhasználásán keresztül a szakképzés és az Nftv. szerinti duális képzés támogatását szolgálja. A képzési alaprésszel a szakképzésért felelős miniszter rendelkezik. A törvény meghatározza a Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési alaprésszének felhasználási szabályait.

A szakképzés ezt meghaladó támogatását a központi költségvetés e célra megtervezett fejezeti kezelésű előirányzataiként lehet megtervezni, amelyek az állami szakképző intézmény szakképzési alapfeladatainak ellátására használhatók fel. A nem állami szakképző intézmény finanszírozását a fenntartó, illetve a fenntartói megállapodás alapján az állam ugyanennek a fejezeti kezelésű előirányzatnak a terhére támogatja. A duális képzőhely által szervezett szakirányú oktatás költségei a duális képzőhelyet terhelik.

A 111–113. §-hoz

A szakképzés információs rendszere erre a célra fejlesztett szoftver útján biztosítja a szakképzés irányítása és működtetése szempontjából szükséges információk rendelkezésre állását.

A szakképzés információs rendszerének részét képezi továbbá a korai iskolaelhagyás megelőzését támogató rendszer. Az előbbi a korai iskolaelhagyással veszélyeztetett tanulókról szolgáltatott információs rendszer, ami az érintettek komplex, rendszerszintű pedagógiai támogatásához szükséges.

A törvény ehhez kapcsolódóan szabályoz két szakképzési szolgáltatási tevékenységet is, ez az életpálya-tanácsadás és a pályaeorientáció. Az előbbi egy egyéni vagy csoportos tevékenység, amely az egyén készségeit, érdeklődési köreit, meggyőződéseit, értékeit, munkavégzési szokásait és személyes tulajdonságait segít felismerni, az utóbbi pedig olyan tevékenységek összessége, amely segíti az egyén személyes adottságainak és érdeklődésének megfelelő oktatással, képzéssel és foglalkoztatással kapcsolatos észszerű döntések meghozatalát és sikeres egyéni életút kialakítását. A törvény ezekhez a szolgáltatásokhoz egyenlő hozzáférést rendel el az alapfokú iskolai oktatást nyújtó köznevelési intézmény tanulója és a szakképző intézmény tanulója, illetve a képzésben részt vevő személy részére.

A szakképzés információs rendszerére, illetve a szakképzési szolgáltatásokra vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben határozza meg.

A 114–118. §-hoz

A törvény meghatározza a szakképzésben kezelt személyes adatok körét és az adatkezelés feltételeit.

A 119–122. §-hoz

A törvény meghatározza a külföldi szakképző intézmény Magyarország területén történő működésének, illetve a magyar szakképző intézmény külföldön történő működésének feltételeit, a nem magyar állampolgár tankötelezettségének magyar szakképző intézményben történő teljesítése feltételeit.

A 123. §-hoz

A törvény ezen szerkezeti egysége a törvény végrehajtásához szükséges szabályok megalkotására vonatkozó felhatalmazó rendelkezéseket állapítják meg.

A 124. §-hoz

A § a törvény hatálybalépéséhez szükséges rendelkezéseket tartalmazza.

A 125–128. §-hoz

A törvény ezen szerkezeti egységei a törvény alkalmazására való felkészüléshez és az alkalmazásra áttéréshez szükséges átmenet speciális szabályait állapítja meg.

A 129. §-hoz

A § a törvény más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelöléseként az „Szkt.” rövid megjelölést rendeli alkalmazni.

A 130. §-hoz

A § az Európai Unió jogának való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket tartalmazza.

Végső előterjesztői indokolás a törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXXI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény – amely 2018. január 1-jén lépett hatályba – 134. §-a a végrehajtásra vonatkozó szabályozás tekintetében akként rendelkezik, hogy a végrehajtást az állami adó- és vámhatóság foganatosítja, ha törvény másként nem rendelkezik. Erre figyelemmel az állami adó- és vámhatóság 2018. január 1-jétől általános közigazgatási végrehajtási szervként működik. Ez azt jelenti, hogy az állami adó- és vámhatóság az adótervezések, az adók módjára behajtandó köztartozások és egyéb köztartozások, valamint a meghatározott cselekmények végrehajtását foganatosítja (amennyiben törvény, kormányrendelet, illetve önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet eltérően nem rendelkezik). Szintén 2018. január 1-jén lépett hatályba az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.), valamint az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) is, így az Avt. az állami adó- és vámhatóság által foganatosítandó minden végrehajtási eljárás önálló eljárási törvénye lett.

A törvényszéki végrehajtási eljárásokat a törvényszéki végrehajtók foganatosítják, a bírósági szervezetrendszer keretein belül jellemzően állami, illetve igazságügyi követeléseket hajtanak be a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben (a továbbiakban: Vht.) foglalt rendelkezéseknek megfelelően.

Az állami adó- és vámhatóság végrehajtási feladatainak ellátáshoz szükséges egyes intézkedésekről szóló 1499/2017. (VIII. 11.) Korm. határozat (a továbbiakban: Korm. határozat) alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. A Korm. határozatnak megfelelően az Avt. 2019. január 1-jétől már rendelkezik az új feladatok végrehajtásának szabályozásáról akként, hogy az állami adó- és vámhatóság a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó, 2019. január 1-jét követően elrendelt végrehajtásokat már az állami adó- és vámhatóság foganatosítja. Tekintettel arra, hogy az új feladatok átadás-átvétele több lépcsőben zajlik le a törvényszéki végrehajtó és az állami adó- és vámhatóság között, az Avt. 131/A. § (1) bekezdése és a Vht. 304/D. § (1) bekezdése is átmeneti rendelkezésként rögzítette, hogy a 2018. december 31. napját követően kiállításra kerülő végrehajtható okiratok tekintetében, az úgynevezett „új ügyek” tekintetében már az állami adó- és vámhatóság jár el, azonban a folyamatban lévő ügyeket továbbra is a törvényszéki végrehajtó kezeli.

A végrehajtást lefolytató törvényszék 2020. január 31-ig – az állami adó- és vámhatóság által kialakított rendszeren – elektronikus úton adja át az állami adó- és vámhatóságnak a 2019. december 31. napján folyamatban lévő ügyeket, az ügyviteli befejezéssel érintett ügyeket pedig 2020. december 31. napjáig adja át.

Az átadással összefüggésben szükséges kiemelni, hogy a törvényjavaslat tartalmazza a hatályos Avt. szabályaiban megjelölt átadásra nem kerülő, az államot megillető követelésekről való lemondásra vonatkozó rendelkezéseket is: A szabályozás értelmében az állam lemond a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó 2019. január 1-jét megelőzően kiállított azon végrehajtható okiratokkal érintett, 2019. december 31-én még fennálló, az államot megillető követelésekről, amelyek elévültek, vagy amelyeket behajthatatlanná nyilvánítottak. Az állam lemond továbbá a 2019. január 1-jét megelőzően kiállított, 200 000 forintot el nem érő, valamint lemond a 2010. január 1. napja előtt indult ügyekben a 2019. december 31. napján fennálló, az államot közvetlenül megillető követelésekről. Ezen kategóriák alól kivételt képeznek a bünyügyi követelések, illetve a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétellel, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedéssel érintett ügyek, kivéve azt az esetet, ha a fiatakorúval szemben kiszabott pénzbüntetés behajthatatlan.

Fentiekből következően 2019. január 1. napjától az állami adó- és vámhatóság feladata lett az állami és igazságügyi követelések végrehajtása, valamint az igazságszolgáltatás gyakorlása során megállapított vagy az eljárási cselekmények kikényszeríthetőségéhez kapcsolódó vagyoni jellegű joghátrányok végrehajtása is.

Tekintettel arra, hogy 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik. Továbbá annak érdekében, hogy az adótartozások, az adók módjára behajtandó köztartozások, valamint a hatályos szabályok alapján a törvényszéki végrehajtók feladatkörébe tartozó kötelezettségek végrehajtási eljárásban történő kezelésére egységes szabályrendszer keretében, azonos elvek szerint kerüljön sor, a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges módosítani a Vht., az Avt., az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: lasz.), illetve egyéb törvényeknek a fentiek kapcsán érintett rendelkezéseit 2020. január 1-jei, illetve 31-ei hatálybalépéssel.

Az állami adó- és vámhatóság az eljárását az Avt. háttérjogszabályában, a Vht.-ben meghatározott rendelkezések alapján folytatta le eddig, azonban figyelemmel arra, hogy a törvényszéki végrehajtói hatáskör megszűnésével a Vht.-ből kikerülnek ezen végrehajtásokra vonatkozó szabályok az Avt.-be részletes szabályok bevezetése vált indokolttá a vagyonekhozjárásra, a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vételre, pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtására, elektronikus adat ideiglenes és végleges hozzáférhetetlenné tételének végrehajtására vonatkozóan, továbbá az egységes szabályozás kialakítása érdekében az Avt. szabályozása az új végrehajtási hatáskörre figyelemmel felülvizsgálatra került.

Annak érdekében, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak (a továbbiakban: NAV) megfelelő idő álljon rendelkezésére a részére átadott ügyek feldolgozására, a törvényjavaslat az Avt. olyan irányú módosítását is tartalmazza, amely alapján a 2019. december 31. napján folyamatban lévő ügyekben szünetel a végrehajtási eljárás a végrehajtásra irányuló megkeresés NAV-hoz való beérkezésétől számított 30 napig.

Az Avt. a fentiekén túl az alábbi módosításokat tartalmazza, amelyek az eredményes végrehajtási eljárás lefolytatását kívánják biztosítani:

- Az Avt. az új szabályokkal azt a helyzetet is kívánja rendezni, amikor egy követelést egy másik követelés biztosítása érdekében (büntetőeljárásban a zár alá vétel elrendeléséről szóló döntés alapján) lefoglaltak és – mint már esedékessé vált követelést – a fedezetbiztosítás keretében az adóhatóság elkülönített számlájára befizettek.
- A törvény rendezi továbbá a közfoglalkoztatónak minősülő adós ellen vezetett végrehajtás során a közfoglalkoztató vagyonát képező és éppen folyamatban lévő közfoglalkoztatási programban használt ingó, illetve ingatlan vagyontárgyak végrehajtását, ugyanis ezen vagyontárgyak lefoglalása és értékesítése ellehetetleníti a közfoglalkoztatottak további foglalkoztatását. A végrehajtási eljárás során történő értékesítés ezekben az esetekben a közfoglalkoztatási program eredménytelenségéhez vezetne. A közfoglalkoztatási programok sikeréhez ugyanakkor jelentős közérdek fűződik, melynek érvényre juttatása érdekében a törvény alapján a végrehajtó az adóstól lefoglalt közfoglalkoztatási programban érintett vagyontárgy értékesítését csak a program lezárulta után kezdheti meg.
- Az elektronikus ingóárverések során az adós által át nem vett, illetve az árverési vevő által megvásárolt ingóságok esetében a törvényjavaslat lehetővé teszi ezen ingóságok tekintetében a megsemmisítés helyett a karitatív célú felhasználást.
- Az egységes joggyakorlat érdekében a törvényjavaslat pontosítja, hogy az állami adó- és vámhatóság kizárólag a csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárás megindulásakor már elrendelt, illetve átadott végrehajtási eljárások során jelent be hitelezői igényt, és gyakorolja a hitelezőket megillető jogokat.
- A végrehajtási eljárás megszüntetésének szabályai körében kiegészül az Avt. annak előírásával, hogy ha a végrehajtás kizárólag adótartozás behajtására irányul és az adós meghal, akkor az eljárás az adós halálával a törvény erejénél fogva megszűnik, azonban a megkeresésére folytatott végrehajtási eljárások a behajtást kérő (hatóság) jogorvoslati jogának biztosítása érdekében továbbra is végzésben szüntethetők meg.
- Az Avt. biztosítja a jövőben a termőföldek folyamatos árverezése iránti hirdetmény közzétételének lehetőségét a mező- és erdőgazdálkodási földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény előírásaival összhangban.

Kiemelt jelentőséggel bír az Art. és az Avt. olyan irányú módosítása, amely egyfelől a végrehajtási eljárást megelőzően alkalmazható hatósági átvezetés, mint új jogintézmény bevezetését célozza, továbbá a behajthatatlan követelések átláthatóbb adóhatósági nyilvántartását segíti.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A módosítás egyértelművé teszi a különböző törvények sajátosságaiból eredő eltérő fogalomhasználatot.

A 2. §-hoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik.

Fentiekre tekintettel szükséges az illetékekről szóló törvénynek az elsőfokú polgári eljárások illetékének általános mértékére vonatkozó szabály hatályon kívül helyezése, amely a törvényszéki végrehajtó feladatkörébe tartozó végrehajtás esetén eltérően állapítja meg az illeték mértékét. A Módtv. szerint a polgári eljárásban meghatározott illetékalap után – ha a törvény másként nem rendelkezik – a végrehajtási eljárásban 1%, de legalább 5000 forint, legfeljebb 350 000 forint az illeték mértéke.

A 3. §-hoz

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtv.) 29. § (3) bekezdése értelmében a felszámolás kezdő időpontjától számított 15 napon belül hivatalból meg kell szüntetni az adós ellen kezdeményezett egyéb felszámolási eljárást, ha pedig a másik eljárásban az adós értesítése még nem történt meg, a felszámolás elrendelése iránti kérelmet vissza kell utasítani.

Abban az esetben, ha a bíróság a kérelmet visszautasítja (mivel az adós értesítése még nem történt meg), illetékmentesség érvényesíthető, és az eljárás kezdeményezője kérheti a megfizetett eljárási illeték visszatérítését. Ha viszont az eljárást a bíróság hivatalból megszünteti, a fél nem jogosult az illetékmentességre, következésképpen az illeték visszatérítésére sem. Indokolt azonban, hogy a fél akkor is érvényesíthesse az illetékmentességet, ha a bíróság – a Csődtv. 29. § (3) bekezdése szerinti esetben – hivatalból szünteti meg az eljárást, ezért a bírósági eljárási illetékmentes tényállások továbbszélesednek.

A 4. §-hoz

Az átmeneti rendelkezés biztosítja, hogy a bírósági eljárás Csődtv. 29. § (3) bekezdése alapján történő hivatalból megszüntetéséhez kapcsolódó eljárási illetékmentességi rendelkezés mindazokban az ügyekben (a Módtv. kihirdetésekor folyamatban lévő felszámolási eljárásokban) is érvényesíthető legyen, amelyeket a bíróság a módosító törvény hatálybalépését követően szüntet meg.

Az 5. §-hoz

Jogtechnikai módosítás, amely bevezeti a Csődtv. rövidítését.

A 6. §-hoz

A büntügyi követelések végrehajtására vonatkozó szabályozás a Vht.-ből az Avt.-be kerül, így szükséges a bírósági végrehajtás és a közigazgatási végrehajtás összeütközése esetén az Avt.-be került szabályok alkalmazására való utalás.

A 7. §-hoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik.

Fentiekből következően 2020. január 1. napjától az állami adó- és vámhatóság feladata lett az állami és igazságügyi követelések végrehajtása, valamint az igazságszolgáltatás gyakorlása során megállapított vagy az eljárási

cselekmények kikényszeríthetőségéhez kapcsolódó vagyoni jellegű joghátrányok végrehajtása is, amely új feladatokkal összefüggő végrehajtható okiratok megjelölése a Vht.-ből az Avt.-be kerül.

A 8. §-hoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik. Erre tekintettel szükséges a Vht. törvényszéki végrehajtókra vonatkozó speciális rendelkezéseinek a hatályon kívül helyezése.

A 9. §-hoz

A bűnügyi zárlat fogalma ténylegesen a büntetőeljárás törvényben vagyoni kényszerintézkedésként szabályozott zár alá vétel intézményét jelenti, azonban a Vht. a zár alá vétel terminológiát a 105. § (1) bekezdése szerinti végrehajtói intézkedés megnevezésére alkalmazza. A két zár alá vétel megnevezésének egyértelmű elkülönítése, valamint a jogrendszerben való egységes megjelölése érdekében a Vht.-ben megjelölt bűnügyi zárlat fogalma kicserélésre kerül a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalomra.

A 10. §-hoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik. Erre tekintettel szükséges a Vht. törvényszéki végrehajtókra vonatkozó speciális rendelkezéseinek a hatályon kívül helyezése.

A 11. §-hoz

Átmeneti rendelkezés a jogalkalmazói gyakorlat megkönnyítése érdekében, amely kimondja, hogy az állam lemond a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó 2019. január 1-jét megelőzően kiállított azon végrehajtható okiratokkal érintett, 2019. december 31-én még fennálló, az államot megillető követelésekről, amelyek elévültek, vagy amelyeket behajthatatlanná nyilvánítottak. Az állam lemond továbbá a 2019. január 1-jét megelőzően kiállított, 200 000 forintot el nem érő, valamint lemond a 2010. január 1. napja előtt indult ügyekben a 2019. december 31. napján fennálló, az államot közvetlenül megillető követelésekről. Ezen kategóriák alól kivételt képeznek a bűnügyi követelések, illetve a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétellel, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedéssel érintett ügyek.

Bűnügyi követelés alatt az Avt. Módtv. szerint megállapított 29. § (1) bekezdés 6. pontja szerinti követeléseket kell érteni.

Kiemelendő, hogy a Módtv. által beiktatandó Avt. 131/A. § új (10) bekezdése értelmében az állami adó- és vámhatóság részére nem kell átadni azon ügyeket, amelyekben a fiatalkorúval szemben kiszabott pénzbüntetés behajthatatlan. Ez esetben ugyanis a törvényszéki végrehajtó az általános szabályok szerint erről tájékoztatja a törvényszék gazdasági hivatalát, amely kezdeményezi a büntetés-végrehajtási bírónál a pénzbüntetés átváltoztatását.

2020. január 31. napját követően kerülnek feldolgozásra és átadásra az ügyviteli befejezéssel érintett törvényszéki végrehajtási ügyek a NAV részére, mely folyamat 2020. december 31-ig tart. 2020. december 31. napját követően is maradnak azonban befejezett ügyek a törvényszékeken.

Mind az átadással érintett időszakban, mind pedig azt követően merülhet fel intézkedési kötelezettség a fenti ügyekben, amelyet a törvényszéki végrehajtó ellátni már nem tud. Ezen intézkedések foganatosítására szükséges felhatalmazni más igazságügyi alkalmazottat.

A 12–13. §-okhoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik, így szükséges a Vht. törvényszéki végrehajtók eljárására vonatkozó szabályainak a hatályon kívül helyezése.

Fentiekből következően 2020. január 1. napjától az állami adó- és vámhatóság feladata lett az állami és igazságügyi követelések végrehajtása, valamint az igazságszolgáltatás gyakorlása során megállapított vagy az eljárási cselekmények kikényszeríthetőségéhez kapcsolódó vagyoni jellegű joghátrányok végrehajtása is, amely új feladatokkal összefüggő végrehajtható okiratok megjelölése a Vht.-ből az Avt.-be kerül.

A bűnügyi zárlat fogalma ténylegesen a büntetőeljárás törvényben vagyoni kényszerintézkedésként szabályozott zár alá vétel intézményét jelenti, azonban a Vht. a zár alá vétel terminológiát a 105. § (1) bekezdése szerinti végrehajtói intézkedés megnevezésére alkalmazza. A két zár alá vétel megnevezésének egyértelmű elkülönítése, valamint a jogrendszerben való egységes megjelölése érdekében a Vht.-ben megjelölt bűnügyi zárlat fogalma kicserélésre kerül a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalomra.

A 14. §-hoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik.

Fentiekre tekintettel szükséges az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló törvénynek a tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjára vonatkozó szabály hatályon kívül helyezése, amely szerint tárgyánál fogva díjmentes az elektronikus dokumentumként szolgáltatott nem hiteles tulajdonilap-másolat lekérdezése, ha azt a törvényszéki végrehajtó a Magyar Államot illető végrehajtandó összeg iránti végrehajtási ügyben kéri.

A 15–17. §-okhoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik, így szükséges módosítani az lasz. törvényszéki végrehajtó jogállásával kapcsolatos rendelkezéseit.

2018. december 31-ét követően – korábban a törvényszéki végrehajtó hatáskörébe tartozó ügyekben – kiállított végrehajtható okiratok tekintetében az állami adó- és vámhatóság jár el az Avt. rendelkezései alapján. Azonban 2019. december 31-ét követően már a 2019. január 1-jét megelőzően kiállított azon végrehajtható okiratok tekintetében is az állami adó- és vámhatóság jár el, amelyek esetében a törvényszéki végrehajtónál a végrehajtási eljárás érdemi befejezésére 2019. december 31-ig nem került sor.

A végrehajtást foganatosító törvényszéki végrehajtó a fentebb említett, 2019. december 31. napján folyamatban lévő ügyeket 2020. január 31. napjáig adja át az állami adó- és vámhatóságnak, míg az ügyviteli befejezéssel érintett ügyeket csak később, 2020. december 31. napjáig adja át. Ebből következően a törvényszéki végrehajtói jogállás 2020. január 31-ével szűnik meg. Erre tekintettel az lasz. törvényszéki végrehajtóra vonatkozó rendelkezéseit indokolt 2020. január 31-ével hatályon kívül helyezni.

A Módtv. egyértelműsíti, hogy a végrehajtási ügyintéző esküjének szövegét az egyes közjogi tisztviselők esküjéről és fogadalmáról szóló törvény tartalmazza.

A 18. §-hoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik, így szükséges hatályon kívül helyezni az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvénynek a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszerből történő elektronikus adatszolgáltatással összefüggő, törvényszéki végrehajtókra vonatkozó rendelkezését.

A 19–20. §-okhoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik. Erre tekintettel szükséges a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvény pontosítása.

A 21. §-hoz

Tekintettel arra, hogy az Avt. végrehajtható okiratok felsorolásának jelölése – betű jelölés helyett számozásra – módosul, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a hivatkozások pontosítása.

A 22. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Vht.-ben megjelölt bűnügyi zárlat fogalma módosul a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalomra, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges az utalások pontosítása.

A 23. §-hoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik, így szükséges hatályon kívül helyezni az alapvető jogok biztosáról szóló törvénynek a törvényszéki végrehajtóval kapcsolatos rendelkezését.

A 24. §-hoz

A piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésekről) szóló 2014. április 16-i 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) nemzeti jogba történő átültetését az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, valamint egyes büntetőjogi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2016. évi CIII. törvény végezte el. Az irányelv notifikációját követően az Európai Bizottsággal folytatott szakmai konzultáció eredményeként az irányelv 5. cikk (2) bekezdés a) pontjának teljes körű átültetése érdekében indokolt a tiltott piacbefolyásolás büntetőjogi tényállásának, pontosabban a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 411. § (1) bekezdése a) pontjának módosítása.

A piaci visszaélésekről szóló irányelv a tiltott piacbefolyásolás büntetőjogi fenyegettségének a megteremtését a következő magatartások esetében követeli meg:

Az irányelv 5. cikk (2) bekezdés a) pontja szerint piaci manipuláció:

„a) olyan ügylet kötése, vételi vagy eladási megbízás adása, vagy olyan egyéb magatartás, amely:

- i. hamis vagy félrevezető jelzéseket ad egy pénzügyi eszköz kínálata, kereslete vagy ára, vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet tekintetében; vagy
- ii. egy vagy több pénzügyi eszköz vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet árát a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzíti;”

A Bizottság szakértői a „vagy olyan egyéb magatartás” fordulatot hiányolták a Btk. átültető rendelkezéséből. Az új termékek és technológiák fejlesztése növeli a paci manipulációt végrehajtani szándékozó személyek eszközeit és lehetőségeit, valamint a piaci szereplőket érintő technológiák szofisztikáltsága és összetettsége új lehetőségeket teremt a piaci manipuláció megvalósításához, ezért a teljes körű védelmet a tényállás akkor tudja biztosítani, ha a jelenleg még nem ismert vagy legalábbis nem elterjedt új kereskedési formák és visszaélészerű új stratégiák büntetendőségét is megteremti. A Módtv. ezt a technikai jellegű módosítást végzi el, az irányelvnek való teljes megfelelés biztosítása érdekében.

A 25–27. §-okhoz

A Korm. határozat alapján a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság látja el. 2020. január 1-jét követően a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat is az állami adó- és vámhatóság fogja foganatosítani, ezért 2020. január 1-jével a törvényszéki végrehajtás mint feladat kikerül a bíróság szervezetrendszeréből és a törvényszéki végrehajtó mint jogállás megszűnik, amely változás érinti az Európai Unió tagállamai közötti bünygyi együttműködés egyes jogintézményeit is. A pénzbüntetés végrehajtásának átvétele esetén, amely a vonatkozó uniós joganyag alapján nem csupán pénzbüntetés kiszabásával, de akár bünygyi költség viselésére kötelezéssel kapcsolatban is felmerülhet, – a hazai szabályozástól eltérő módon – a megfizetés kikényszerítésére nem csupán a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átválttatásával kerülhet sor. Bizonyos esetekben a tagállami pénzbüntetés végrehajtására az állami pénzkövetelés behajtására vonatkozó szabályok szerint kell intézkedni. A hatályos szabályozás alapján e követelések adók módjára behajtandó köztartozások voltak, ugyanakkor a törvényszéki végrehajtói feladatoknak az állami adó- és vámhatósághoz történő átkerülésével indokolt, hogy valamennyi büntetőjogi jellegű követelés végrehajtására egységes végrehajtási rendben kerüljön sor. Ennek megfelelően a tagállami pénzbüntetés végrehajtására – a fiatakorúakkal szemben alkalmazott pénzbüntetéshez vagy a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírsághoz hasonlóan – az Avt. bünygyi követelés végrehajtására vonatkozó szabályai szerint kerül sor. A módosítás ennek megfelelően változtatja meg a hatályos szabályozást, érdemben nem érintve annak jelenlegi szabályait.

A módosítással egyidejűleg átmeneti szabály alkotása volt szükséges, hogy a már adók módjára behajtandó köztartozásként megindult végrehajtási eljárások a hatályos szabályok szerint fejezdhessenek be.

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bünygyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: EUtv.) 145/B. §-a egyaránt rendelkezést tartalmaz a végrehajtásában átvett elkobzás és vagyoneklobzás vonatkozásában, ugyanakkor az Avt. alapján az adóhatóság kizárólag a vagyoneklobzás végrehajtásával kapcsolatos feladatokat látja el. A kérdéses rendelkezés az EUtv. 118/B. § alapján elhagyható, hiszen a végrehajtási jogsegély általános szabályai alapján egyértelmű, hogy a végrehajtás során a magyar szabályokat kell alkalmazni. Ennek megfelelően a végrehajtásában átvett vagyoneklobzást – az átvételről rendelkező határozat tartalmának megfelelően – a most módosított szabályok alapján az állami adó- és vámhatóság hajtja végre.

A 28. §-hoz

A Módtv. részben az Avt. által használt terminológia átvezetését végzi el, és a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény terminológiáját is átvezeti a kiszabható pénzügyi szankció tekintetében.

A 29. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Vht.-ben megjelölt bünygyi zárlat fogalma módosul a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalomra, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges az utalások pontosítása.

A 30–31. §-okhoz

Tekintettel arra, hogy a Vht.-ben megjelölt bünygyi zárlat fogalma módosul a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalomra, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges az utalások pontosítása.

A 32–33. §-okhoz

A módosítás célja annak egyértelmű meghatározása, hogy a magyar jogrendszerben mely szerv felel a hivatkozott korlátozó intézkedés végrehajtásáért.

A 34–38. §-okhoz

1) A Módtv. a zár alá vett ingatlan végrehajtás során való értékesíthetőségével összefüggő büntetőeljárás rendelkezéseket helyezi el a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) zár alá vétel végrehajtására vonatkozó szabályai között is.

Az Avt.-ben részletezett értékesítési feltételek azon az alapon nyugszanak, hogy nem kerülhet sor a büntetőeljárásban zár alá vett ingatlan értékesítésre akkor, ha maga a zár alá vett ingatlan a zár alá vétel tárgya. Ilyenkor az ingatlan egészének jogi helyzete függ a büntetőeljárás kimenetelétől, függetlenül attól, hogy azt milyen más követelés terheli. Ebben az esetben csak az ingatlan értékesítése iránt nem intézkedhet az adóhatóság, a többi vagyontárgy tekintetében igen.

Ettől különböző eset, ha az ingatlan csupán az érdemi döntéssel együtt megítélhető követelés – jogi személlyel szemben kiszabható pénzbírság, pénzfizetésre irányuló vagyonekobbzás vagy polgári jogi igény – fedezete. Ez utóbbi esetekben a nem büntetőeljárásból származó végrehajtási igények érvényesítésére és az ingatlan értékesítésére akkor van lehetőség, ha a végrehajtási érdek meg kell, hogy előzze a büntetőeljárással összefüggő követelések biztosításának érdekét. Az Avt. ilyen esetként határozza meg, ha a végrehajtási jog bejegyzése korábbi, mint a bűnügyi zárlat (a büntetőeljárás zár alá vétel) feljegyzése, továbbá ha a bűnügyi zárlat a korábbi bejegyzésű, de várhatóan minden követelés kielégíthető. Előbbi esetben értelemszerű, hogy ha a teljes ingatlan büntetőjogi státusa egyébként nem vitás, és ekként a zár alá vétel csak meghatározott összeg fedezetét biztosítja, akkor a korábban bejegyzett végrehajtási joggal szemben ne élvezzen elsőbbséget. Utóbbi körben pedig az indokolja az értékesítést, hogy minden végrehajtási igény várható kielégítése miatt nem áll fenn konfliktus a büntetőeljárás igények és az egyéb végrehajtási igények között.

Ahhoz hogy az értékesítés kérdésében a fenti feltételek megítélhetők legyenek, szükséges a zár alá vétel jogcímének és amennyiben a zár alá vétel pénzüsszeg biztosítására szolgál, az összegnek a pontos feltüntetése a határozat rendelkező részében. Ennek alapján jegyezhető be az ingatlan-nyilvántartásba a zár alá vétel ténye és esetleges összege, ami később kardinális jelentőségű az értékelés feltételeinek megítélése szempontjából.

2) Az Alkotmánybíróság a 20/2019. (VI. 26.) AB határozatában (a továbbiakban: AB határozat) megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Be. megismételt eljárásra irányadó szabályaiban nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó követelményeknek megfelelően a bűnügyi költség viselését.

Az AB határozat szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 403. § (5) bekezdése alapján a vádlott nem volt kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. A megismételt eljárásban tehát eltérő szabályok érvényesültek a bűnügyi költség viselésére: ha olyan ismételt bűnügyi költség merült fel, amelynek oka, hogy az eljárást meg kellett ismételni, ennek megfizetésére a vádlott nem volt kötelezhető. Ezeket a költségeket az államnak kellett viselnie. A szabály alkalmazása ugyanakkor nem eredményezte azt, hogy a megismételt eljárás során például az eredeti elsőfokú eljárásban indokolatlanul elmaradt a bizonyítási eszközök beszerzése, így a kiegészítő szakértői vélemények elkészítésének költségeit nem lehetett a terheltre terhelni. A mentesülés kizárólag a szó szoros értelmében az eljárás megismétlése miatt – például a kirendelt védő vagy tanú ismételt megjelenésével összefüggésben – keletkezett költségek vonatkozásában volt irányadó.

Hangsúlyozni szükséges, hogy a régi Be. 403. § (5) bekezdésének a jogalkalmazói megítélése, és ezáltal a joggyakorlata nem volt egységes. A Be. jelenleg nem tartalmaz rendelkezést a bűnügyi költség viselésére a megismételt eljárás vonatkozásában, amiből az következik, hogy a megismételt eljárásban jelenleg az általános szabályok szerint kell rendelkezni a bűnügyi költség viseléséről.

Az AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a büntetőeljárások megismétlésének az oka valamennyi esetben a törvényi előírások megsértése. A törvényi előírások betartását a büntetőeljárásban részt vevő hatóságoknak, bíróságoknak kell felügyelni. Ilyen módon szabályszegés kizárólag valamely hatóság mulasztásának

vagy hibájának lehet az eredménye. Márpedig a hatóságok, bíróságok mulasztásának vagy a hatóságok, bíróságok által elkövetett hibának a következményeit, vagyis az eljárás megismétlését az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó követelmények értelmében nem lehet a terhelte róni.

Minderre tekintettel a Módtv. kiegészíti a Be. 632. §-át egy új (4) bekezdéssel, amely szerint a vádlottat nem lehet kötelezni a megismételt eljárásban felmerült bünyügi költség viselésére, kivéve, ha az az ő mulasztása folytán merült fel. Ez a szabályozás kizárólag a megismételt eljárásban felmerült bünyügi költség viselését rendezi, nem terjed ki az alapeljárásban, valamint – a Be. kodifikációs szerkezetéből is eredően – a megismételt eljárásban hozott határozat elleni jogorvoslati eljárásban felmerült bünyügi költség viselésére.

A Módtv. rendelkezik a megismételt eljárásban felmerült azon költségekről is, amelyek a terhelte mulasztásából fakadnak, pl. ha nem mondott le a tárgyaláson való jelenlét jogáról, ennek ellenére azon nem jelent meg és emiatt a tárgyalást el kellett halasztani, akkor az ebből eredő költségviselés alól a neki felróható magatartására figyelemmel nem mentesülhet. Ez a rendelkezés összhangban van a mulasztással felmerülő bünyügi költségek viselésére vonatkozó általános – felróhatóságon alapuló – szabályokkal, egyúttal biztosítja, hogy a megismételt eljárást a terhelte szándékos mulasztásával ne hátráltathassa.

Mindezek alapján a Be. 632. §-ának (4) bekezdéssel való kiegészítése az AB határozatban megjelölt jogalkotói feladatot teljesíti.

3) A rendbírság és a bünyügi költség tekintetében a halasztás, illetve a részletfizetés engedélyezése tárgyában indokolatlan az eredménytelen foglalási jegyzőkönyv feltételének fenntartása, különösen arra tekintettel, hogy az adóhatóság 200 ezer forintot nem meghaladó adók módjára behajtandó köztartozás esetén nem foganatosít helyszíni foglalási cselekményt.

A 39. §-hoz

Az el nem évült és kérelemmel nem érintett túlfizetésnek az adózó tartozására történő elszámolására jelenleg – az Art. 74. § (7) bekezdése kivételével – az Avt. 32. §-a alapján csak végrehajtási cselekményként van lehetőség.

Az átvezetés, mint végrehajtási cselekmény alkalmazása indokolatlan hátrányokat okozhat az adózónak, tekintettel arra, hogy egy tartozással megegyező (vagy azt meghaladó) túlfizetés átvezetésével a végrehajtási eljárás le is zárul, azonban a jogszabály szerint az adózó ilyen esetben is végrehajtási eljárással érintetté válik, ami hátrányos következményekkel járhat számára.

A túlfizetés hatósági úton történő átvezetése olyan technikai, elszámolási folyamat, melynek nem kell szükségszerűen végrehajtási eljárás keretében megtörténnie, ezért a Módtv. az átvezetést végrehajtási eljáráson kívüli, attól független eljárásnak alakítja át.

A Módtv. az adózót valamely adónem adószámláján fennálló és adózót megillető túlfizetés összegének egy másik adónem adószámlájára történő átvezetéséről rendelkezik, tekintettel arra, hogy az Art. 70. § (1) bekezdése alapján az adóhatóság a kötelezettségeket, valamint a befizetéseket adószámlán adónként (köztehernemenként) mutatja ki és nem összesítve, másrészt az Art. 74. § (1) bekezdése szerint is a túlfizetés egy adott adónem tekintetében állhat fent, az nem az adózó egész adófolyószámlájának összesített értékéből számítandó. A túlfizetés tehát az adott adónem tekintetében úgy is megilletheti az adózót, hogy közben egy másik adónem tekintetében tartozása van, azonban a hatósági átvezetés intézményének bevezetésével az adóhatóságnak lehetősége lesz végrehajtási cselekmény nélkül több adónem számla között az átvezetésre.

Tekintettel arra, hogy az Avt. végrehajtható okiratok felsorolásának jelölése – betű jelölés helyett számozásra – módosul, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a hivatkozások pontosítása.

A 40. §-hoz

2019. január 1-jével az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény 166. § (3) bekezdésében foglaltak – „A vámhatóság az adós számára visszatéríthető vámot és egyéb terheket az adós NAV által nyilvántartott tartozásának összegéig visszatéríthatja” – hatályukat veszítették, tekintve, hogy a hivatkozott rendelkezés az Art. szabályának szükségtelen megismétlését tartalmazta. Az Art. 76. §-ának rendelkezései azonban csak részben fedik le a visszatartás lehetséges eseteit, nem rendeznek arról, hogy vám, és egyéb terhek túlfizetése esetén az ügyfél

felé történő kiutalást megelőzően az a fennálló adó-, járuléktartozásra is elszámolható. A Módtv. ezt a hiányosságot pótolja.

Tekintettel arra, hogy az Avt. végrehajtható okiratok felsorolásának jelölése – betű jelölés helyett számozásra – módosul, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a hivatkozások pontosítása.

A 41. §-hoz

Jogharmonizációs záradék az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében.

A 42. §-hoz

A Módtv. aktualizálja a behajthatatlanság kifejezést, ugyanis az Avt. módosításával a jövőben ezen jogintézmény ideiglenesen eredménytelen végrehajtásnak fog minősülni. Továbbá az Art. rendelkezései csak részben fedik le a visszatartás lehetséges eseteit, nem rendeznek arról, hogy vám, és egyéb terhek túlfizetése esetén az ügyfél felé történő kiutalást megelőzően az a fennálló adó-, járuléktartozásra is elszámolható. A Módtv. ezt a hiányosságot pótolja.

A 43. §-hoz

A túlfizetés hatósági úton történő átvezetéséről az adóhatóság formalizált döntést hoz a jövőben, amelyre figyelemmel a jövőben nem indokolt külön rendelkezni arról, hogy az adózót az átvezetésről értesíteni kell, mert arról az adózó a döntés részére történő kézbesítése által tudomást szerez.

A behajthatatlanság fogalom megváltozása miatt pontosítani szükséges azon jogszabály-helyeket, ahol korábban a behajthatatlan tartozás kifejezés szerepelt. Mivel a köztartozásban az ideiglenesen eredménytelen végrehajtással érintett tartozás is szerepel, ezért a köztartozásmentes adózói adatbázisban azt nem kell külön feltüntetni. Természetesen az adóhatóság továbbra is figyelembe veszi eljárásában a tartozás megállapításakor az ideiglenesen eredménytelen végrehajtással érintettnek minősített tartozásokat.

A 44. §-hoz

A túlfizetés hatósági úton történő átvezetéséről az adóhatóság formalizált döntést hoz a jövőben, amely sértheti az adózó jogait, így indokolt ezen végzés típussal szemben az adózók részére a fellebbezési jogot biztosítani.

A 45. §-hoz

Szövegpontosító jellegű módosítások.

A 46. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Vht.-ben megjelölt bűnügyi zárlat fogalma módosul a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalomra, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges az utalások pontosítása.

A 47. §-hoz

A büntetőjog a szerepét akkor töltheti be, a hatékony visszatartó erő – vagyis hogy se az elkövető, se más ne kövessen el bűncselekményt – akkor érvényesülhet, ha a büntetőjogi szankciók következesen, más állami követeléseket megelőzően kerülnek végrehajtásra. Olyan összetársadalmi érdek fűződik a bűnügyi követelések végrehajtásához, amely indokoltá teszi azt, hogy e követelések behajtásból befolyt összeg ne az Avt. általános elszámolási sorrendje szerint kerüljenek kielégítésre, hanem kivételes jelleggel ezeket megelőzően. E körbe tartozik a büntetőeljárásban a fiatalkorúval szemben kiszabott pénzbüntetés, a vagyonekobzás, a büntetőeljárásban a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság, továbbá az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott pénzüsszeg, jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság vagy köz javára fizetendő jóvátétel és az Európai Unió tagállamai közé nem tartozó államban vagy az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban alkalmazott vagyonekobzás, ha a végrehajtást a magyar állam átveszi.

A 48. §-hoz

A Módtv. alapján egy adott követelés végrehajtását fel kell függeszteni azokban az esetekben, ha azt olyan követelés miatt rendelték el, amely követelést egy másik követelés biztosítására büntetőügyben elrendelt zár alá vétel foganatosítása során lefoglaltak, és annak eredményeként a követelés összegét az adóhatóság ilyen befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlájára be is fizették.

A 49. §-hoz

A Módtv. értelmében egy adott követelés végrehajtását meg kell szüntetni abban az esetekben, ha azt olyan követelés miatt rendelték el, amely követelést egy másik követelés biztosítására büntetőügyben elrendelt zár alá vétel foganatosítása során lefoglaltak, és annak eredményeként a követelés összegét az adóhatóság ilyen befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlájára be is fizették.

A Módtv. továbbá rendezi, hogy az adós halála esetén miként kell eljárnia az adóhatóságnak, ugyanis az adós halála esetén problémát okoz az eljárás megszüntetéséről szóló végzés kézbesítése, ugyanis nincs értesíthető személy, ügygondnok kirendelése pedig nem célszerű. Ha a végrehajtás kizárólag adótartozás behajtására irányul, ellenérdekű fél hiányában nincs relevanciája a hatósági döntés kézbesítésének, így attól eljárásjogi szempontból érdemes eltekinteni. A behajtást kérő (hatóság) jogorvoslati jogának biztosítása érdekében a megkeresésre folyó végrehajtások továbbra is végzésben szüntethetők meg.

Az adós halála vagy megszűnése esetén sem szüntethető meg a végrehajtás büntetőeljárás zár alá vétel, vagyonekobbzás, illetve az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés esetén. Ezekben az esetekben ugyanis a jogutóddal szemben folytatni kell az eljárást, amelynek megfelelő jogalapja van az ágazati szabályozásban.

Az 50. §-hoz

A követelésnek az Avt. hatályos rendelkezése szerinti ideiglenesen behajthatatlanná minősítése azt fejezi ki, hogy az adós jövedelmi, vagyoni viszonyainak értékelése alapján további végrehajtási cselekménytől nem várható eredmény. Amennyiben az adóhatóságnak van jogosultsága a követeléseket ideiglenesen behajthatatlannak minősíteni (így pl. az adótartozások esetében, vagy az általános közigazgatási rendtartás alapján átadott fizetési kötelezettségek esetén), akkor ezen tartozások esetében nem szünteti meg a végrehajtási eljárást az adóhatóság, hanem végrehajtási cselekménnyel érvényesítheti a követelést elévülési időn belül bármikor, amennyiben feltár végrehajtható vagyontárgyat az adósnál, ugyanis a behajthatatlannak minősített tartozás fennálló tartozásnak minősül [tehát nem azonos a követelés pénzügyi szempontból történő, végleges behajthatatlanná nyilvánításával, amelynek megállapítására kizárólag a követelés jogosultja jogosult a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdés 10. pont a)–g) alpontjai alapján].

Célszerű a behajthatatlanság elnevezés módosítása, mivel a behajthatatlan tartozás kifejezést sokan összekeverik a számviteli szabályok szerinti behajthatatlan követeléssel, holott az adójogi behajthatatlanná minősítés csak ideiglenes behajthatatlanná minősítést jelent, így e kötelezettségek számviteli szempontból nem mutathatóak ki véglegesen törölt tételekként. Így annak érdekében, hogy a számviteli szabályok szerinti fogalom és az adóhatósági végrehajtás keretében vagyon vagy jövedelem hiányában nem érvényesíthető követelés elkülönüljön, a jelenlegi behajthatatlan tartozás fogalmát egyértelműbb fogalom váltaná fel.

A Módtv. lehetővé teszi, hogy ha egy adózó valamely tartozása eredménytelen végrehajtással érintettnek minősül, úgy ezt követően egy éven belül az újonnan felmerülő tartozásait automatikusan, külön végrehajtási cselekmény foganatosítása nélkül is behajthatatlanná lehessen minősíteni. A tartozás ugyanakkor ezen az egy éven belül sem kerül ki az adóhatóság kezelése alól, hiszen amennyiben az adózóval kapcsolatban az adóhatóságnak olyan információ kerül a birtokába, hogy jövedelemmel rendelkezik (bevallást nyújtanak be az adózóval kapcsolatban), vagy vagyonelemet szerez, a végrehajtási eljárást az adóhatóság haladéktalanul folytatni tudja és foganatosítja a megfelelő végrehajtási cselekményt. Ezen túlmenően a végrehajtáshoz való jog elévüléséig évente egyszer meg kell vizsgálni, hogy a tartozás nem vált-e végrehajthatóvá.

Ha az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés, a pénzügyben kifejezett vagyonekobbzás és a jogi személlyel szemben a büntetőeljárásban kiszabott pénzbírság a 10 ezer forintot meghaladja, de a központi költségvetésről szóló törvényben megállapított értékhatárt meg nem abban az esetben

sem korlátozható a végrehajtási eszköztár a hatósági átutalási megbízásra és jövedelem-letiltásra. A büntetőjogi szankcióhoz fűződő prevenció hatás csökkentésével járna, ha az állam ennek más eszközökkel nem szerezne érvényt.

Az 51. §-hoz

Garanciális rendelkezés, amely egyértelműsíti, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló határozat nem támadható az Avt. szerinti jogorvoslatokkal.

Az 52. §-hoz

A Módtv. a törvényszéki végrehajtók feladatainak az állami adó- és vámhatósághoz történő teljes körű átkerülésével kapcsolatosan pontosítja az e feladatok ellátásához kapcsolódó végrehajtható okiratok körét figyelemmel a büntetőeljárás szabályaira. A Módtv. bevezeti továbbá a büntügyi követelés fogalmát, figyelemmel arra, hogy az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1-jével átvette a törvényszéki végrehajtási feladatokat és 2020. január 1-jétől az Avt.-ben kerülnek elhelyezésre az adott követelések végrehajtásának részletszabályai, amelyeket eddig a Vht. tartalmazott. Büntügyi követelés fogalma alatt azok az igazságügyi követelések értendők, amelyek büntetőeljárásban szankcióként kerültek kiszabásra és végrehajtásuk a törvényszéki végrehajtó hatáskörébe tartozik, illetve a Korm. határozat folytán végrehajtásuk az állami adó- és vámhatósághoz kerül. Taxatív ide tartoznak a büntetőjogi szankciók közül a fiatakorúval szemben kiszabott pénzbüntetés, az intézkedések közül a vagyonek Kobzás, az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tétele, a jogi személlyel szemben kiszabott pénzbírság, továbbá a nem magyar bíróság által kiszabott, de végrehajtásra átvett szankciók, mint az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott pénzüsszeg, valamint az Európai Unió tagállamai közé nem tartozó államban vagy az Európai Unió tagállamában büntetőeljárásban alkalmazott vagyonek Kobzás.

A törvényszéki végrehajtó jogállásának megszűnésével többek között a Vht. 255. § d) pontja is hatályon kívül helyezésre kerül azzal, hogy a Vht. alapján a törvényszéki végrehajtó hatáskörébe tartozó végrehajtható okiratok a Vht.-ből átkerülnek az Avt.-be és a Vht. 255. § d) pontjában megjelölt követelések is megjelenítésre kerülnek az Avt. végrehajtható okiratai között. A feladat állami adó- és vámhatósághoz kerülésével a követelések végrehajtását főszabály szerint kettő végrehajtó szerv – az önálló bírósági végrehajtó vagy az állami adó- és vámhatóság – végezheti. Az eljáró végrehajtó – az önálló bírósági végrehajtó vagy az állami adó- és vámhatóság – mibenléte attól függ, hogy az adott követelés behajtását törvény melyik szerv hatáskörébe utalja. Az MNV Zrt.-t megillető követelések kétirányúak lehetnek, azonban a Módtv. alapján az úgynevezett államot egyéb jogcímen megillető követelések közül az igazságügyi követelések behajtása az Avt. alapján az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik, míg az államot egyéb jogcímen megillető követelések közül a nem igazságügyi követelések behajtása a Vht. alapján az önálló bírósági végrehajtó feladata. Így a Vht. szabályrendszere alapján változatlanul továbbra is az önálló bírósági végrehajtó jár el minden olyan magánjogi követelés végrehajtása esetén, amely a Vht. alapján kerül elrendelésre. Ebből következően az MNV Zrt. és így az állam polgári jogviszonyból eredő követeléseinek behajtása egyértelműen az önálló bírósági végrehajtó hatáskörébe tartozik 2020. január 1-jét követően.

Az 53. §-hoz

A közfoglalkoztatónak minősülő adós ellen vezetett végrehajtás során a közfoglalkoztató vagyonát képező és éppen folyamatban lévő közfoglalkoztatási programban használt ingó vagyontárgyak lefoglalása és értékesítése ellehetetleníti a közfoglalkoztatottak további foglalkoztatását. A végrehajtási eljárás során történő értékesítés ezekben az esetekben a közfoglalkoztatási program eredménytelenségéhez vezetne. A közfoglalkoztatási programok sikeréhez ugyanakkor jelentős közérdek fűződik, melynek érvényre juttatása érdekében a Módtv. alapján az adóhatóság az adóstól lefoglalt közfoglalkoztatási programban érintett vagyontárgy értékesítését csak a program lezárulta után kezdheti meg.

Az 54. §-hoz

A közfoglalkoztatónak minősülő adós ellen vezetett végrehajtás során a közfoglalkoztató vagyonát képező és éppen folyamatban lévő közfoglalkoztatási programban használt ingatlan vagyontárgyak lefoglalása és értékesítése ellehetetleníti a közfoglalkoztatottak további foglalkoztatását. A végrehajtási eljárás során történő értékesítés

ezekben az esetekben a közfoglalkoztatási program eredménytelenségéhez vezetne. A közfoglalkoztatási programok sikeréhez ugyanakkor jelentős közérdek fűződik, melynek érvényre juttatása érdekében a Módtv. alapján az adóhatóság az adóstól lefoglalt közfoglalkoztatási programban érintett vagyontárgy értékesítését csak a program lezárulta után kezdheti meg.

A Módtv. kifejezésre juttatja, hogy nem kerülhet sor ingatlan értékesítésre akkor, ha maga a zár alá vett ingatlan a zár alá vétel tárgya, mert ilyenkor az ingatlan egészének jogi helyzete függ a büntetőeljárás kimenetelétől, függetlenül attól, hogy azt milyen más követelés terheli. Ebben az esetben csak az ingatlan értékesítése iránt nem intézkedhet az adóhatóság, a többi vagyontárgy tekintetében igen.

Ettől különböző eset, ha az ingatlan csupán az érdemi döntéssel együtt megítélhető követelés – jogi személlyel szemben kiszabható pénzbírság, pénzfizetésre irányuló vagyonek Kobzás vagy polgári jogi igény – fedezete. Ez utóbbi esetekben a nem büntetőeljárásból származó végrehajtási igények érvényesítésére és az ingatlan értékesítésére akkor van lehetőség, ha a végrehajtási érdek meg kell, hogy előzze a büntetőeljárással összefüggő követelések biztosításának érdekét. A Módtv. ilyen esetként határozza meg, ha a végrehajtási jog bejegyzése korábbi, mint a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel bejegyzése, továbbá ha a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel a korábbi bejegyzésű, de várhatóan minden követelés kielégíthető. Előbbi esetben értelemszerű, hogy ha a teljes ingatlan büntetőjogi státusza egyébként nem vitás, és ekként a zár alá vétel csak meghatározott összeg fedezetét biztosítja, akkor a korábban bejegyzett végrehajtási joggal szemben ne élvezzen elsőbbséget. Utóbbi körben pedig az indokolja az értékesítést, hogy minden végrehajtási igény várható kielégítése miatt nem áll fenn konfliktus a büntetőeljárású igények és az egyéb végrehajtási igények között.

Az 55. §-hoz

A mező és erdőgazdálkodási földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény 35. § (7) bekezdése – az adóhatósági végrehajtási eljárásokra kiterjedően is – a tulajdonszerzés jóváhagyása vagy mezőgazdasági igazgatási szerv által folytatott sikertelen árverés esetén előírja a végrehajtó részére a folyamatos árverés iránti hirdetmény közzétételét. Az Avt. 57. §-a alapján az állami adó-és vámhatóság ingatlan kizárólag az Avt-ben szabályozott elektronikus árverésen vagy árverésen kívül értékesíthet. Az Avt. nem tartalmazza a folyamatos árverés iránti hirdetmény közzétételének lehetőségét. A Módtv. az adó-végrehajtási ügyekben is – kizárólag a mező- és erdőgazdálkodási földek tekintetében – lehetővé teszi a Vht. szerinti folyamatos árverés iránti hirdetmény közzétételét.

Az 56. §-hoz

Ezen szabály kizárja a biztosítási intézkedés végrehajtásának foganatosítását abban az esetben, ha a biztosítási intézkedéssel olyan követelés érintett, melyet egy másik követelés biztosítására elrendelt zár alá vétel foganatosítása során lefoglaltak.

Az 57. §-hoz

Az elvégzendő meghatározott cselekmény részletes meghatározásához, a tevékenység pontos körülhatárolásához szükséges a végrehajtást megelőző alapeljárást lefolytató, végrehajtható okiratot kiállító, szaktudással rendelkező szerv aktív közreműködése, amelynek lehetőségét teremti meg a rendelkezés módosítása. Ennek hiányában nem áll rendelkezésre semmilyen iratanyag ahhoz, hogy a NAV közreműködő szerveknek tudjon ajánlati felhívást kiküldeni, vagy egy közbeszerzési eljárást tudjon kiírni.

Amennyiben a fenti rendelkezés eredményesen nem alkalmazható, szükséges megteremteni azt a lehetőséget, hogy a NAV végzéssel olyan szakértőt rendeljen ki a műszaki tervdokumentáció elkészítésére, aki – a behajtást kérő hatóság helyett – pontosan meghatározza az elvégzendő munkálatokat és a szükséges biztonsági intézkedéseket (különösen életveszélyesnek ítélt ingatlanok tekintetében). Az igazságügyi szakértő költsége azonban olyan magas, hogy nem várható el a NAV-tól ezek viselése, különösen azért nem, mivel a behajtást kérő hatóság helyett végzi el a műszaki dokumentáció elkészítését, így ilyen esetekben a szakértő költségét a behajtást kérő hatóság köteles előlegezni.

Az 58. §-hoz

A közreműködő szervezetek névjegyzékébe történő regisztráció önkéntes. Ha a megkeresés olyan tevékenység elvégzésére irányul, amelyre nem regisztrált a meghatározott cselekmény elvégzésére alkalmas gazdálkodó, akkor a hatályos törvényszöveg nem biztosít lehetőséget a cselekmény elvégzésére. A kiegészítés megoldást jelent az előre nem látható cselekményekre folytatott végrehajtási eljárások fennakadás nélküli, gördülékeny lefolytatására.

Az 59. §-hoz

A költséghatékonyság elvét szem előtt tartva az állami adó- és vámhatóság csak akkor intézkedik az ingóságok elszállításáról, ha az értékük meghaladja a tárolással várhatóan felmerülő költségeket. Az adós ingóságainak életet és testi épséget veszélyeztető állapotú építményből történő kiürítése – indokolt és méltányolható módon – nem a végrehajtó, hanem az adós kötelezettsége. Ha ennek nem tesz eleget, az építményen végrehajtandó építőipari munkálatokból eredő károkat viselni köteles. Az adós kár megelőzéséhez és mérsékléséhez fűződő jogát ugyanakkor abban az esetben is biztosítja a Módtv., ha a hatóság felszólítása ellenére, önhibájából nem tett eleget a kötelezettségének. Az ingatlan területén elhelyezett ingóságokat az eljárás bármely szakaszában elszállíthatja.

A 60. §-hoz

A Módtv. alapján a Vht. vagyonekbevételekre, a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vételre, pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtására, elektronikus adat ideiglenes, illetve végleges hozzáférhetetlenné tételének végrehajtására vonatkozó főbb rendelkezései kerülnek átültetésre az Avt-be abból a célból, hogy az állami adó- és vámhatóság által foganatosítandó végrehajtás során alkalmazandó jogszabályi rendelkezések köre egyértelművé váljon.

Erre tekintettel a bűnügyi követelések végrehajtása a Módtv. hatályba lépésével nem a Vht., hanem az Avt. szabályai szerint történik. Adatvédelmi szempontból is jelentős, emellett az adminisztrációs terheket könnyítő változás, hogy a megkereséssel együtt az állami adó- és vámhatóságnak a megkeresés mellett nem általánosságban a döntést, hanem a végrehajtandó határozatot, annak záradékolt rendelkező részét, határozat hiányában pedig a fizetési kötelezettséget megállapító közokiratot kell csatolni. Ezzel az olyan, sokszor terjedelmes határozatok, amelyek végrehajtás szempontjából nem jelentős személyes adatokat, bűnügyi személyes adatokat is tartalmaznak, csak a szükséges terjedelemben kerülnek megküldésre a végrehajtó szervhez.

A végrehajtási eljárás során a fizetési kedvezmények engedélyezése terén a Módtv. alapján a korábban a törvényszéki végrehajtói hatáskörbe tartozó végrehajtói okiratok közül nem valamennyi esetben válik kizártnak a fizetési kedvezmény végrehajtói engedélyezése. Csupán a fiatalkorúval szemben elrendelt pénzbüntetés, a bűnügyi költség, valamint a büntetőeljárásban a bíróság által kiszabott rendbírság esetében. Ilyen esetekben az adóhatóság a fizetési kedvezmény iránti kérelmet a behajtást kérőhöz küldi meg. A további esetekben az Avt. 109. § alapján a tartozás mérséklését leszámítva nincs kizárva a fizetési kedvezmény.

A Módtv. fontos újítása, hogy a fiatalkorúval szemben kiszabott pénzbüntetés eredménytelensége esetén az adóhatóság a behajthatatlannak való minősítés nélkül megszünteti a behajtási eljárást. Ez lehet az alapja a Btk. 113. § (3) bekezdés alapján történő átváltoztatásnak.

A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvénynek a Módtv.-nyel hatályon kívül helyezendő 26. § (5) bekezdésében is megjelenő szabályozás, hogy a jogi személlyel szemben a végrehajtás eredményességét a végrehajtó szükség esetén felszámolási eljárás útján is biztosítsa. A Módtv. az e mögött húzódó megfontolás átültetésével és kiegészítésével biztosítja, hogy az adóhatóság a követelés érvényesítését, illetve a jogi személy megszüntetését szolgáló más eljárásokban is kezdeményezőként lépjen fel az állam nevében.

Tekintettel arra, hogy az Avt. végrehajtható okiratok felsorolásának jelölése – betű jelölés helyett számozásra – módosul, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a hivatkozások pontosítása.

A 61. §-hoz

A Módtv. kizárja az általános szabályok közül a fedezetcsere intézményét olyan bűnügyi követelések tekintetében, amelyek esetében ennek lehetősége egyes büntetőjogi intézményekkel kerülne összeütközésbe. A büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétellel érintett vagyon megváltása a Be. 329. §-ban meghatározott feltételek szerint rendelhető el. Ha ehhez képest a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel végrehajtása során az adóhatóság a büntetőeljárás megváltással, azonos következményekkel járó fedezetcsere engedélyezhetne, az a büntetőeljárás feltételrendszer érvényesülését rontaná le.

Vagyonelkobzás esetén a Btk. alapján elsősorban a bűncselekményből származó vagyont kell elvonni, ha ez átalakul, akkor kell a vagyonelkobzást pénzügyben kifejezve elrendelni. Mindaddig azonban, amíg a vagyonelkobzás az eredeti bűnös vagyonra elrendelhető, az állam azt köteles elvonni. Ennek az elvnek mondana ellent, ha a végrehajtás során az adós és az adóhatóság rendelkezése alapján fedezetcserevel mégsem a bűnös vagyon, hanem csak az annak megfelelő érték kerülne elvonásra.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedések esetén szintén a vagyon tárgyiasult formában való jelentősége miatt indokolatlan a fedezetcsere engedélyezése.

A Módtv. a pénzügyben elrendelt vagyonelkobzás végrehajtásának szabályai terén tartalmilag – kisebb korrekciókkal – a Vht. szabályait veszi át.

Az egyik ilyen korrekció, hogy a Módtv. egyértelművé teszi, hogy a vagyonelkobzás intézkedés jellegénél fogva az adós egész vagyonára nem rendelhető el, annak elrendelésére a vagyonelemek vagy pénzügyi körühatárolásával kerül sor.

Továbbra is fontos rendező elv, hogy a meghatározott vagyonelemekre kimondott vagyonelkobzás esetén nem érvényesülnek a mentesség szabályai, míg a pénzügyben kifejezett vagyonelkobzás esetén ezek a végrehajtás korlátját képezhetik.

A Módtv. az ingatlant érintő vagyonelkobzás szabályait azzal pontosítva veszi át, hogy a pénzügyben kifejezve elrendelt vagyonelkobzás esetén nem jegyezhető be az ingatlanra az állam tulajdonjoga, hanem a pénzügyi erejéig végrehajtási jog kerül bejegyzésre.

A Módtv. mellőzi az ingatlanra kimondott vagyonelkobzás esetén az Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. azon nyilatkozattételre történő felhívását, hogy válasszon, az ingatlan vételárára vagy a tulajdonjogára tart igényt. Ennek oka, hogy ha az állami vagyonkezelő az vételárra tart igényt, annak legkedvezőbb kialakításában maga vegyen részt, a vételár ne egy számára külső és bizonytalan kimenetelű árverés eredményétől függjön.

A büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel szabályait illetően a Módtv. szintén jelentősebb tartalmi módosítás nélkül ülteti át a Vht. szabályait. Kiemeli, hogy ilyen esetben nincs helye jövedelem-letiltásnak, ugyanis a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel csak a meglévő vagyonelemekre rendelhető el.

A Vht. alapján a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vételt elsődlegesen a zárlat szabályai szerint kell végrehajtani, az Avt. rendszerében – ami a zárlat intézményét nem ismeri – szükséges volt a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel szabályai közé emelni a zárlat egyes szabályait is.

A Módtv. mindezek mellett bevezeti a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel megváltásának egyes végrehajtási szabályait.

A Módtv. az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtási szabályainak átvétele terén tartalmi módosítást nem hajt végre.

Tekintettel arra, hogy az Avt. végrehajtható okiratok felsorolásának jelölése – betű jelölés helyett számozásra – módosul, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a hivatkozások pontosítása.

A 62. §-hoz

Az Avt. 29. § (1) bekezdés 4. pontjában meghatározott pénzkövetelés kapcsán indokolt néhány, az adott követelés végrehajtása során alkalmazandó rendelkezés elhelyezése a törvényben az egységes joggyakorlat megteremtése érdekében. E rendelkezések alapján, egyebek mellett, ezen, az Art. hatálya alatt nem lévő, illetve az Avt. XII. fejezete alá sem tartozó követelések után a végrehajtási eljárás során – az Avt. 56. címében foglaltakhoz

hasonlóan – az állami adó- és vámhatóság késedelmi pótlékot számol fel, továbbá az e követelésekre vonatkozó fizetési kedvezményi kérelmeket is elbírálja – az e vonatkozásban háttérjogszabályként szolgáló Art. megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával.

Tekintettel arra, hogy az Avt. végrehajtható okiratok felsorolásának jelölése – betű jelölés helyett számozásra – módosul, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a hivatkozások pontosítása.

A 63. §-hoz

A törvényszéki végrehajtási feladatok átvételéhez kapcsolódó átmeneti rendelkezés módosítása a jogalkalmazói gyakorlat megkönnyítése érdekében.

Annak érdekében, hogy a NAV-nak megfelelő idő álljon rendelkezésére a részére átadott ügyek feldolgozására, szükséges az Avt. olyan irányú módosítása, amely alapján a 131/A. § (3) bekezdése szerinti, 2019. december 31. napján folyamatban lévő ügyekben szünetel a végrehajtási eljárás a végrehajtásra irányuló megkeresés NAV-hoz való beérkezésétől számított 30 napig. A Módtv. előírja továbbá a törvényszékek részére, hogy a NAV részére átadásra kerülő ügyekben a zár alá vett vagy bírósági letétbe helyezett ingó dolgot is át kell adni és a végrehajtói letéti számlán kezelt összeget is át kell utalni a NAV részére.

Az Avt. 131/A. § (7) és (8) bekezdését pontosítani szükséges annak érdekében, hogy a törvényszékek minden követelés tekintetében kétséget kizáróan el tudják dönteni, hogy azt a NAV részére át kell adni végrehajtásra vagy sem. Ennek alapján előírásra kerül, hogy a fiatalkorúval szemben kiszabott, behajthatatlan pénzbüntetések kivételével a bünygyi követelés, a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel, valamint az Európai Unió és az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés esetén a törvény kizárja az Avt. 131/A. § (7) és (8) bekezdésének az alkalmazhatóságát.

A 64. §-hoz

Átmeneti rendelkezés a jogalkalmazói gyakorlat megkönnyítése érdekében.

A 65. §-hoz

Jogharmonizációs záradék az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében.

A 66. §-hoz

A Módtv. technikai, nyelvhelyességi, valamint szövegponosító jellegű módosításait tartalmazza.

a) és o)–p) pont: Tekintettel arra, hogy az Avt. végrehajtható okiratok felsorolásának jelölése – betű jelölés helyett számozásra – módosul, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges a hivatkozások pontosítása.

b) pont: Az Avt. alapján a még véglegessé nem vált fizetési kedvezményt engedélyező döntést követően új végrehajtási cselekmény foganatosítására nincs mód. Tekintettel azonban a helyt adó döntésre, méltánytalan az ügyfelekkel szemben a már foganatosított hatósági átutalási megbízás, valamint a jövedelem-letiltás érvényben tartása ilyen esetben, ezen hatósági intézkedések visszarendezését írja elő az adóhatóság számára ezen új rendelkezés.

c) pont: Tekintettel arra, hogy a Vht.-ben megjelölt bünygyi zárlat fogalma módosul a büntetőeljárásban elrendelt zár alá vétel fogalomra, így a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében szükséges az utalások pontosítása.

d) pont: A pénzfizetésre irányuló bünygyi követelések esetén számolni kell azzal, hogy akár a részbeni teljesítés miatt a még végrehajtásra váró résznek, akár a kiszabott szankciónak az összege a 10 000 forintot nem haladja meg. Annak érdekében, hogy be tudják tölteni egyéni és társadalmi prevenciók céljukat a bünygyi követeléseket – szankciókat – értékhatártól függetlenül végre kell hajtani. Ezért a módosítás e követeléseket – az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követeléssel egyezően – olyan kivételként határozza meg, amelyek tekintetében az állami adó- és vámhatóság az átvezetésen kívül más végrehajtási cselekményt is foganatosít.

e) pont: Amennyiben az adott vagyontárgy se közvetlenül, se közvetve (zárgondnok útján) nincs az adóhatóság felügyelete alatt, indokolt hagyományos árverés tartása, ugyanis ilyen esetekben felmerülhet az árverés keretében

annak tisztázási szükségessége, hogy az adott vagyontárgy fellelhető-e, illetve olyan állapotban van-e, ahogy azt meghirdették. Azon ingóságok esetében, amelyek helyhez kötöttek, nem szállíthatók, vagy szétszerelésük speciális szakértelmet igényel, illetve tárolásuk különleges körülmények biztosítását igényli, csak akkor indokolt hagyományos árverés tartása, amennyiben azok se közvetve, se közvetlenül nincsenek az adóhatóság felügyelete alatt. Ezért vált szükségessé a normaszöveg olyan irányú módosítása, amely szerint ezen vagyontárgyakat csak akkor kell hagyományos úton árverezni, amennyiben azok esetében zárgondnok kirendelésére nem kerülhet sor.

f) pont: Jogtechnikai pontosítás.

g) pont: Növeli a jogbiztonságot, ha a törvény pontosabban meghatározza a kizárás időtartamának lejártát. A javasolt módosítás magában foglalja a vételár-különbözet behajtását, illetve a tartozás végrehajtásához való jog elévülését is.

h) pont: Az adóhatóság eljárásában az elektronikus ingóárverések során gyakran előforduló eset, hogy a jellemzően kisebb értékű ingóságokat megvásárló árverési vevő később a távolságból fakadó magas útiköltség, vagy más élethelyzete miatt nem kívánja átvenni a megvásárolt ingóságot, vagy a jogszabályban az adóhatóság részére előírt 90 napos őrzési kötelezettsége eredménytelenül telik el. A hatályos rendelkezések nem teszik lehetővé ezen ingóságok tekintetében a karitatív célú felhasználást, a módosítás ennek lehetőségét teremti meg.

i) pont: A NAV a végrehajtási megkereséshez kapcsolódó nyomtatványait 2020. január 1-jétől kiváltja, e változás jogi háttérének biztosításához szükséges az Avt. módosítása. A hatályos szöveg szerint kötelező az elektronikus űrlap alkalmazása, ami a magasabb szintű technológia alkalmazásának az akadálya.

j) pont: Nyelvhelyességi pontosítás

k) pont: A behajthatatlanság fogalom megváltozása miatt pontosítani szükséges azon jogszabály-helyeket, ahol korábban a behajthatatlan tartozás kifejezés szerepelt.

l) pont: A módosítás egyértelműsíti a jogalkalmazók számára, hogy az állami adóhatóság kizárólag a csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárás megindulásakor már elrendelt, illetve átadott végrehajtási eljárások során jelent be hitelezői igényt, és gyakorolja a hitelezőket megillető jogokat. Amennyiben a végrehajtás elrendelésére, illetve az állami adóhatóság megkeresésére a csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárás megindulásakor még nem került sor, a behajtást kérő hatóságnak kell bejelentenie a hitelezői igényt és gyakorolnia a hitelezőket megillető jogokat, ugyanis a csőd-, felszámolási, végelszámolási, kényszertörlési, adósságrendezési eljárás megindulásakor az állami adóhatóság nem rendelkezik a hitelezői igények bejelentéshez szükséges információkkal, hiszen nála az adott követelés kapcsán eljárás nincs folyamatban.

m) pont: A módosítás eredményeként egyértelművé válik, hogy kizárólag abba az esetben van helye közreműködő szervezet igénybevételének, amennyiben az nem tartozik a közbeszerzési törvény hatálya alá.

n) pont: Nyelvhelyességi pontosítás.

A 67. §-hoz

a) és b) pont: A túlfizetés hatósági úton történő átvezetése olyan technikai, elszámolási folyamat, melynek nem kell szükségszerűen végrehajtási eljárás keretében megtörténnie, ezért a Módtv. az átvezetést végrehajtási eljárásról kívüli, attól független eljárásnak minősíti. E módosításokkal összefüggésben az átvezetésre vonatkozó egyes rendelkezések deregulálása szükséges.

c) pont: A legalacsonyabb becsértékű vagyontárgyak esetében a legkevésbé hatékony hagyományos árverést tartani. Az adózók kevésbé értesülnek róla, több munkaidőt, helyszíni eljárást igényel a megtartása, így kisebb a megtérülés valószínűsége. Amely körülményekre tekintettel a jövőben a 10 ezer forintot el nem érő becsértékű ingó vagyontárgyakat esetében már elektronikus árverés megtartására kerülhet sor.

d) pont: A Módtv. az Avt. 18. §-ában rendezi, hogy az adós halála esetén miként kell eljárnia az adóhatóságnak, amelyre figyelemmel indokolatlan a szabályozás megismétlése.

e) pont: A behajthatatlanság fogalom megváltozása miatt deregulálni szükséges egyes jogszabályi rendelkezéseket.

A 68. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 69. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

**Végső előterjesztői indokolás
az ingatlan-nyilvántartást, valamint egyes közigazgatási hatósági eljárásokat érintő egyes törvények
módosításáról szóló 2019. évi LXXXII. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A törvényjavaslat részben az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.), valamint a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Fttv.) főként technikai módosítására tesz javaslatot, azonban mind az Inytv., mind az Fttv. esetében érdemi módosítási javaslatokat is tartalmaz.

A törvényjavaslat célja továbbá, hogy az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisból, valamint a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszerből történő adatszolgáltatások szabályait rendezze a megfelelő tárgyi hatállyal rendelkező törvényekbe illesztéssel.

A törvényjavaslat további célja a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankciótv.) hatálybalépésének 2021. január 1-jére történő módosítása és ezzel együtt a közigazgatási szabályszegések szankcióinak átmeneti szabályairól, valamint a közigazgatási eljárásjog reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. évi CLXXIX. törvény hatályának 2021. január 1-ig történő meghosszabbítása.

A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel és az egyes hatósági eljárások egyszerűsítésével összefüggő törvények módosításáról szóló 2017. évi CLXXXVI. törvény (a továbbiakban: Büromódtv.) módosításával kapcsolatban elérni kívánt közpolitikai cél a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) Társasházi Tisztviselők Nyilvántartására vonatkozó IV/A Fejezete hatálybalépésének 2021. január 1-jére történő módosítása.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***Az 1. §-hoz**

Az Inytv. 89/A. §-ának e törvény szerinti hatályon kívül helyezésével a kapcsolódó eljárás illetékmentességére vonatkozó szabály okafogyott, így deregulálható.

A 2. §-hoz

A törvényjavaslat 2. §-ában foglalt rendelkezés, pontosítás. Az ingatlanok címadatát – a közterület ingatlanok kivételével – az ingatlan-nyilvántartás az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) meghatározott központi címregiszterből (a továbbiakban: KCR) történő automatikus adatátvitel útján származtatott adatként tartalmazza [Inytv. 5. § (3a) bekezdés]. A közterület ingatlanok esetében azonban az ingatlanügyi hatóság továbbra is ingatlan-nyilvántartási közigazgatási eljárás keretében vezeti át az ingatlan-nyilvántartáson az ingatlanok címadatait, ezért az Inytv. által felsorolt ingatlanadatok

között szükséges feltüntetni az ingatlanügyi hatóság által feltüntetett címadatokat is, nemcsak a KCR-ből automatikus adatátvitel útján átvett címadatokat.

A 3. §-hoz

Az Inyvtv. 28. § (2) bekezdés d) pontja újraszabályozásának indoka a következő: a hatályos szabályozás szerint két alrészlet azonos művelési ágba sorolása esetében a két érintett alrészlet közötti alrészlet-határ megszűnése vázrajzkészítési kötelezettséget von maga után. Az alrészlet-határ megszűnése azonban hivatalból is átvezethető. A jelenlegi szabályozás alapján a kérelmezőnek földmérő vállalkozót kell megbízni a vázrajz készítésével, azt az ingatlanügyi hatóságnál záradékoltatnia, ezt követően vezethető át az alrészletek módosulása. Tekintettel azonban arra, hogy az alrészlet-határ hivatalból is megszüntethető, a módosítással ügyteher csökkenés jelentkezik mind az állampolgár (vázrajz készítési kötelezettség megszűnése), mind pedig az ingatlanügyi hatóság részéről (záradékolási eljárás elmaradása).

A 4. §-hoz

A törvényjavaslat az írásra vagy olvasásra képtelen személy ingatlan-nyilvántartásban bejegyzés alapjául szolgáló jognyilatkozatának alaki kellékeit szabályozó Inyvtv. 33. § (3) bekezdésének a módosítását javasolja. Az írásbeli alakhoz kötött jognyilatkozat vonatkozásában a Ptk. 6:7. § (4) bekezdése az írni, illetve olvasni nem tudó személyek írásbeli jognyilatkozatát közokirati, illetve többlet garanciákat is rögzítő teljes bizonyító erejű magánokirati formához köti, azonban az érintett személyre bízza annak eldöntését, hogy az adott jogügylet során melyik okirati formát választja. A jelenleg hatályos Inyvtv. 33. § (3) bekezdése szerint az írásra vagy olvasásra képtelen személy jognyilatkozatán alapuló bejegyzéshez a nyilatkozat közokiratba foglalása szükséges, amelyben e körülményre utalni kell. Tehát az Inyvtv. a Ptk. rendelkezéseire képest szigorúbb szabályokat rögzít, mivel ilyenkor kizárólag a közokirati formában tett nyilatkozatot tekinti bejegyzésre alkalmasnak.

A javaslat értelmében az érintett – választásától függően – már teljes bizonyító erejű magánokiratban is tehet nyilatkozatot. A módosító javaslatot az előterjesztő támogatja, az érdekeltek álláspontját tekinti irányadónak, különös tekintettel arra, hogy a most javasolt szabályozás az ingatlan-nyilvántartási eljárást nem bonyolítja, a kormányhivataloknak többletterhet nem okoz.

Az 5. §-hoz

Szövegcsérés módosítások.

A hatályban lévő polgári perrendtartásról szóló törvényre történő hivatkozás módosítása.

Az Inyvtv. 61/C. §-nak felvezető szövegrésze pontatlan hivatkozást tartalmaz: az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 123. § (1) bekezdésének h) pontja határozza meg semmiségi okként a súlyos eljárási szabálysértést, nem a g) pont.

Az Elektronikus Kormányzati Gerinchálózat szolgáltatásait már a Nemzeti Távközlési Gerinchálózat biztosítja.

A 6. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

Az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisból, valamint a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszerből történő adatszolgáltatások szabályait rendezi. Ezen rendszerekből történő adatszolgáltatások nem tartoznak az Inyvtv. tárgyi hatálya alá, ráadásul ezen rendszerek működtetésére, vezetésére, abból történő egyéb adatszolgáltatásra vonatkozóan külön, kifejezetten az adott szakterületet szabályozó törvény van hatályban. Erre tekintettel, a szabályozás tartalmát változtatlanul hagyva veszti hatályát az Inyvtv. 72. § (4)–(6) bekezdése, a vonatkozó törvények vagyis az Fttv., valamint a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény egyidejű kiegészítése mellett.

A zártkerinti ingatlanok művelés alóli kivonását a tulajdonos 2017. december 31-ig kérhette, így az Inyvtv. és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény vonatkozó rendelkezéseinek hatályban tartása okafogyott.

A 7. §-hoz

Az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisból, valamint a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszerből történő adatszolgáltatások szabályait rendezi. Ezen rendszerekből történő adatszolgáltatások nem tartoznak az Inyvtv. tárgyi hatálya alá, ráadásul ezen rendszerek működtetésére, vezetésére, abból történő egyéb adatszolgáltatásra vonatkozóan külön, kifejezetten az adott szakterületet szabályozó törvény van hatályban. Erre tekintettel, a szabályozás tartalmát változatlanul hagyva kiegészítésre kerül a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény.

A 8. §-hoz

A vizsgálat és záradékolási eljárással kapcsolatos beadványok megnövekedett darabszáma miatt gyakorlattá vált, hogy a gyorsabb ügyintézés érdekében az ügyfelek az ingatlanügyi hatóság megkérdezése nélkül, a vizsgálati és záradékolási díj befizetésével egyidőben a soron kívüli eljárás díját is megfizetik. A hatósági ügyintéző eljárási idejét és adminisztrációs terheit növeli, hogy miután a soron kívüliségre vonatkozó határidőt nem tudja tartani, még a soron kívüli eljárás eljárási díjának visszafizetéséről is intézkednie kell. A felesleges adminisztrációs terhek csökkentése érdekében elengedhetetlen a vizsgálat és záradékolási eljárások esetében az eljárások soron kívül történő lefolytatásának írásbeli engedélyhez kötése.

Az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisból, valamint a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszerből történő adatszolgáltatások szabályait rendezi. Ezen rendszerekből történő adatszolgáltatások nem tartoznak az Inyvtv. tárgyi hatálya alá, ráadásul ezen rendszerek működtetésére, vezetésére, abból történő egyéb adatszolgáltatásra vonatkozóan külön, kifejezetten az adott szakterületet szabályozó törvény van hatályban. Erre tekintettel, a szabályozás tartalmát változatlanul hagyva kerül kiegészítésre az Fttv.

A 9. §-hoz

Az alapponthálózati pontokkal kapcsolatos szabályokról szóló 51/2014. (IV. 29.) VM rendelet jogharmonizációja miatt indokolt a normaszövegben rögzíteni, ezt tartalmazza a törvényjavaslat 9. §-a.

A 10. §-hoz

Az Fttv. 17. §-ában a felmérési, térképezési, vagy területszámítási hiba kijavítására irányuló eljárásokra vonatkozó hatályos rendelkezések eltérő értelmezésével találkozunk a jogalkalmazói körben és a bírósági gyakorlatban is. „Amennyiben a kijavítás ellentétes a fennálló birtoklási viszonyokkal, úgy a kijavítás a természetbeni határvonalat nem változtathatja meg, arra csak a kiigazítással érintett szomszédos földrészlet tulajdonosának hozzájárulása esetén, véglegessé vált közigazgatási határozat vagy jogerős bírósági ítélet alapján van lehetőség.” szövegrészt értelmezik úgy is, hogy a természetbeni határvonallal ellentétesen nem, vagy csak a tulajdonos hozzájárulása és hatósági, bírósági döntés alapján lehet térképezési hibát kijavítani, vagy ezektől függetlenül bármikor. A felmérési, térképezési, vagy területszámítási hiba kijavításának az a lényege, hogy az bármikor elvégezhető legyen. Az idézett – a módosítás szerint törölt – mondat arra utal, hogy a természetbeni állapottal ellentétes térképi hibajavítás esetén a természetbeni határvonal (például a kerítés) egyezséggel, vagy polgári jogi úton (például birtokvédelmi eljárás keretében) módosítható. Ez független a térképi hibajavítástól és félreértésre adhat okot, ezért a törlése indokolt.

A 11. §-hoz

A földmérési jel elmozdítása, megrongálódása, megsemmisülése esetén az ingatlan tulajdonosa (jogszerű használója) mentesül a költségek megfizetése alól, ha a Ptk. szerinti deliktuális felelősség szabályai szerint bizonyítja, hogy az adott helyzetben úgy járt el, ahogy az általában elvárható, azaz magatartása nem felróható, ez indokolja az Fttv. 27. § (6) bekezdésének újraszabályozását.

A 12. §-hoz

A kormányhivataloknál dolgozó földmérési ügyintézők részére szükséges lehetőséget biztosítani, hogy belső képzéssel is szerezhessenek kreditpontokat, mert a tanfolyamokon, konferenciákon – esetenként önerőből, munkaidőben, az ország különböző pontjain megrendezett eseményeken – való részvétel nem várható el

az ügyintézőktől. A jelenleg hatályos a földmérő igazolványról, az ingatlanrendező földmérő minősítésről, valamint a földmérési szakfelügyelői feladatokról szóló 52/2014. (IV. 29.) VM rendelet 11. § (1) bekezdését az Fttv. 28. § (7a) bekezdése támasztja alá. Ugyanezen rendelet 11. § (6) bekezdése ellentmond a 11. § (1) bekezdésének. Az ellentmondás feloldása miatt szükséges a – (6) bekezdés alkalmazhatóságának biztosítása érdekében – az Fttv. 28. § (7a) bekezdését újraszabályozni.

A 13. §-hoz

Az ingatlan-nyilvántartásban az elektronikus ügyintézés (a továbbiakban: E-ING) bevezetéséhez az adatbázisok átalakítása létfontosságú. Az ennek során létrehozott adatbázis szerkezet alkalmas lesz az alaprajzok, az ingatlanokhoz fűződő jogok és a földhasználat állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban történő feltüntetésére. Ugyanígy a háromdimenziós állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis is az E-ING projekt keretében fog megvalósulni, ezért ezen adatbázisok állami alapadatként történő kezelését el kell halasztani.

A 14. §-hoz

Szövegcsérés módosítások.

Pontosító szöveg. Vannak olyan esetek, amikor a földmérő igazolvány kiállítása iránti kérelem elutasításra kerül. Ebben az esetben is lefolytatásra kerül az eljárás, ezért javasolt a pontosítás.

A normaszövegben indokolt a terminus technicus pontos megnevezése, amely jelenleg elírás következtében rosszul van rögzítve.

A földmérési munka megrendelésére nincs alakszerű forma, ezért a földmérési munka végzését sem tudja igazolni. A földmérési munka végzése, igazolása a Ptk. szerinti megbízási vagy vállalkozási szerződés megkötéséhez kötött.

A törvény szövege bárki számára elérhető nyilvános adatokról rendelkezik. A természetes személyazonosító adatai közé tartozik az anyja neve, születési ideje, helye, születési neve, a kérelmező természetes személy neve mellett. A személyes adatok védelme érdekében ezen adatok a jövőben nem lesznek elérhetőek. Ennek ellenére a földmérő vállalkozó azonosítása továbbra is teljes mértékben megtörténhet bárki számára.

Vannak olyan esetek, amikor rendőrségi jegyzőkönyv állapítja meg a károkozó kilétét. Célszerűbb és egyszerűbb, ha egyből a károkozót terheli a költségek megfizetése.

Az uniós jogszabályhely pontos megjelölése miatt indokolt a javítás.

A 15. §-hoz

Az alaprajz nem csak egyéb önálló ingatlanok átvezetésére szolgál, hanem az egyéb önálló ingatlanok minősülő társasház, illetve szövetkezeti ház helyiségeinek és a közös tulajdonban maradó épületrészek, helyiségek feltüntetésére. Emellett a társasházban vagy szövetkezeti házban – az Inyvtv. 12. §-a szerint – kialakított egyéb önálló ingatlanokon kívül más egyéb önálló ingatlan (például önálló tulajdonú épület, pince, garázs) is létezik, amelyek ingatlan-nyilvántartási átvezetése nem alaprajz, hanem külön jogszabályban meghatározott változási vázrajz alapján történik. Ennek következtében szükséges a megfogalmazás pontosítása.

A 16. §-hoz

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

Az 1/A. alcímben a vizsgálat és záradékolási eljárás 25 napos ügyintézési határideje a közigazgatási hatósági eljárási és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 21 napos ügyintézési határidőjének módosítására szolgált, de az elhúzó hatályba lépés miatt a célját nem érte el. A 25 napos határidő teljes eljárásban nem teljesíthető, ha hiánypótlási felhívásra, helyszíni ellenőrzésre is szükség lehet az eljárás során, így e rendelkezés törlésére indokolt. Ennek okán az általános 60 napos határidőt kell a jövőben alkalmazni.

Az Nemzeti Kataszteri Program Nonprofit Kft. adatszolgáltatásának egyszerűsítésre révén volt hatályban az Fttv. 5. § (8) bekezdés a) pontja. Arra tekintettel, hogy a Kft. ilyen feladata megszűnt, valamint hogy beolvadt a Nemzeti Földügyi Központba, a rendelkezés hatályon kívül helyezése indokolt.

A 17–18. §-hoz

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény módosításának célja, hogy a beiktatott rendelkezések által jogszabályi lehetőséget teremtsen a felügyeleti szerv számára a Szankciótv. módosításával összhangban arra, hogy a hatóság döntését – amennyiben az nem tesz eleget a rá vonatkozó hivatalbóli módosítási vagy visszavonási kötelezettségének – a büntetőügyben hozott ítéletnek megfelelően megváltoztassa vagy megsemmisítse és szükség esetén a döntést hozó hatóságot új eljárásra utasítsa, mi által elkerülhetővé váljon az, hogy meghatározott személy által elkövetett valamely cselekményt két, egyébként más jogágba tartozó, párhuzamos vagy egymást követő eljárás eredményeképpen mindkét eljárásban azonos tartalmú – közigazgatási és büntetőjogi – szankcióval egyaránt sújtsanak.

A 19–22. §-hoz

A Szankciótv. kiegészítésének célja, hogy – összhangban az Alkotmánybíróság 8/2017. (IV. 18.) AB határozatában rögzített követelményekkel – a beiktatott rendelkezések által elkerülhetővé váljon az, hogy meghatározott személy által elkövetett valamely cselekményt két, egyébként más jogágba tartozó, párhuzamos vagy egymást követő eljárás eredményeképpen mindkét eljárásban azonos tartalmú – közigazgatási és büntetőjogi – szankcióval egyaránt sújtsanak. A módosítás figyelemmel van egyúttal arra, is, hogy a jogellenes magatartások köre, melyek közigazgatási jogkövetkezésménnyel sújthatók, jóval szélesebb, mint a büntetőjogilag releváns cselekmények köre, erre tekintettel, nem mentesülési ok a közigazgatási szankció kiszabása esetén az, ha a büntetőbíróság a felmentését arra alapítja, hogy valamely cselekmény nem minősül bűncselekménynek, mint ahogyan az sem, ha bizonyítottság hiányában menti fel a vádlottat. Ezekben az esetekben ugyanis annak ellenére – tekintettel a büntetőjog ultima ratio jellegére –, hogy a büntetőbíróság megállapítása szerint nem valósult meg bűncselekmény, illetve nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése, a közigazgatási anyagi jogban foglalt közigazgatási szabályszegés megvalósul, és a hatóságnak erre tekintettel meg kell tennie mindent annak érdekében, hogy a közigazgatási szabályszegésért való felelősség megállapítása esetén alkalmazza a közigazgatási szankciót.

Külön kiemelendő továbbá az is, hogy a vádlott büntetethezességét, illetve a cselekmény büntetendőségét kizáró ok alapján történő felmentése sem képezheti közvetlenül a közigazgatási szankció alkalmazhatóságának kizárását, hiszen a büntetőjogban e helyütt szabályozott esetek köre nem egyértelműen feleltethető meg a közigazgatási jogban szabályozott eljárási képességre vonatkozó szabályozásnak. Ezekben az esetekben tehát a közigazgatási hatóság feladata az, hogy az eset összes körülményére tekintettel döntsön arról, hogy a közigazgatási szankció alkalmazásának jogszabályi feltételei fennállnak-e vagy sem.

A Szankciótv. kiegészítésének további célja, hogy a beiktatott rendelkezések által elkerülhetővé váljon az, hogy meghatározott személy által elkövetett valamely cselekményt két, egyébként más jogágba tartozó, párhuzamos eljárás eredményeképpen mindkét eljárásban azonos tartalmú – közigazgatási és büntetőjogi – szankcióval egyaránt sújtsanak. Ennek megfelelően, ha a hatóság eljárása során tudomást szerez az eljárása alapját képező jogsértő magatartás miatt folyamatban lévő büntetőeljárásról, vagy törvényi kötelezettségének megfelelően maga kezdeményezi a büntetőeljárás megindítását, úgy ezzel egyidejűleg a folyamatban lévő eljárását a büntetőeljárás befejezéséig felfüggeszti.

A fentiekkel összefüggésben a 19. §-ban szereplő elévülési szabályok kiegészítésének célja, hogy amennyiben a büntetőeljárás során nem születik olyan jogerős döntés, amely a közigazgatási szankció alkalmazását kizárná, akkor a hatóságnak a büntetőeljárás lezárása után egy év áll majd a rendelkezésére a hatósági eljárás lefolytatására, valamint a közigazgatási szankció alkalmazására.

A 23. §-hoz

A közigazgatási szabályszegések szankciónak átmeneti szabályairól, valamint a közigazgatási eljárásjog reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. évi CLXXIX. törvény hatályának meghosszabbítását tartalmazza a Szankciótv. hatályba lépésének 2021. január 1-jével történő eltolása miatt.

A 24–25. §-hoz

A törvényjavaslat egyik céljával – a Büromódtv. módosításával – összhangban a Tht. Társasházi Tisztségviselők Nyilvántartására vonatkozó IV/A. Fejezete hatálybalépésének 2021. január 1-jére történő módosítását, valamint a Büromódtv. 32. § (3) bekezdésének a Tht. 64/A. §-át megállapító rendelkezése eltérő szöveggel történő hatályba léptetését szabályozó rendelkezés, amellyel biztosítható, hogy a társasház közgyűlése által megválasztott közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke a közösség ügyintézését ellátó tevékenységet nyilvántartásba vételtől függetlenül 2021. május 1. napjáig elláthassa.

A 26. §-hoz

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2018. évi CXXIII. törvény hatályon kívül helyezését tartalmazó rendelkezés, tekintettel arra, hogy a jogalkotási törvény, valamint a jogbiztonság követelményének eleget téve átlátható módon, egységesen és ebben a törvényjavaslatban szerepeltessen minden, a Szankciótv. későbbi hatálybalépésével összefüggő jogszabály módosítás. Így a törvényjavaslat változatlan tartalommal újra szabályozza azokat a szabályozásokat, amik a Szankciótv. hatályba lépésével összefüggenek, és mindezt 2021. január 1-jével lépteti hatályba.

A 27. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezések.

A 28. §-hoz

A Szankciótv. hatályba léptetését tartalmazó rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás**az egyes törvények ipar- és kereskedelem szabályozási szempontból történő, valamint jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2019. évi LXXXIII. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

A törvényjavaslat 1. alcímében szereplő rendelkezések megalkotásának célja egyrészt a szakmák új szabályozásának elfogadását megelőző arányossági tesztéről szóló (EU) 2018/958 (2018. június 28.) európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [a továbbiakban: (EU) 2018/958 irányelv] való megfelelés. Az (EU) 2018/958 irányelvben foglaltak szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szabályozott szakmákhoz való hozzáférést vagy azok gyakorlását korlátozó, általuk bevezetett új törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, vagy a hatályos rendelkezésekhez fűzött módosításaik alkalmasak legyenek az elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és ne lépjék túl az adott cél eléréséhez szükséges mértéket. Ennek érdekében szükséges a szabályozott szakmákkal kapcsolatos korlátozó rendelkezések elfogadása előtt kötelezően elvégzendő arányossági értékelés szempontjainak nemzeti jogszabályban történő rögzítése az (EU) 2018/958 irányelv 3–8. cikkében foglaltaknak megfelelően.

Másrészt az 1. alcímében szereplő rendelkezések az Európai Bizottság által 2018/2293. számon indított kötelezettség-szegési eljárásban vállalt végrehajtását célozzák, továbbá két területen (a szakképzésben folytatott továbbtanulás és a szakma gyakorlása) előnyös rendelkezéseket vezetnek be az elismerési eljárásba.

A törvényjavaslat 2–3. alcímében szereplő rendelkezések megalkotásának célja a kettős felhasználású termékek külkereskedelmét, valamint a haditechnikai termékek gyártását szabályozó törvények módosítása.

A törvényjavaslat 4. alcímében szereplő rendelkezések megalkotásának célja az, hogy a nemesfém forgalmazáson túlmenően a nemesfém felvásárlás tevékenységére is kiterjedjen a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) hatálya és ezáltal a felvásárlási tevékenység szabályozottá (a Kertv. alapján bejelentés-kötelessé) váljon, ezzel is csökkentve a felvásárlás általi pénzmosás megvalósulásának esélyét.

A törvényjavaslat 5–6. alcímében szereplő rendelkezések megalkotásának célja a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk kölcsönös elismeréséről és a 764/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2019/515 (EU) rendeletben [a továbbiakban: (EU) 2019/515 rendelet] foglaltaknak való megfelelés. Az (EU) 2019/515 rendelet 2020. április 19-től teljes egészében kötelezően és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Az (EU) 2019/515 rendelet hatályon kívül helyezi az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 764/2008/EK rendeletet (a továbbiakban: 764/2008/EK rendelet). A 764/2008/EK rendelet 2020. április 19-ével veszti hatályát. Ehhez igazodva szükséges a 764/2008/EK rendeletre való hivatkozások, valamint az (EU) 2019/515 rendelettel össze nem egyeztethető rendelkezések hatályon kívül helyezése.

A törvényjavaslat 7. alcímében szereplő rendelkezések megalkotásának célja, hogy a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény rendelkezései megfeleljenek az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény rendelkezéseinek, mely a Nemzeti Akkreditáló Hatóságot elektronikus ügyintézés biztosító szervnek minősíti. Alapvető feltétel, hogy az ügyfelek által benyújtott kérelem is elektronikus formában kerüljön benyújtásra. A jelenlegi törvény nem tartalmazza részletesen, hogy a Hatóság mely döntésével szemben van helye közigazgatási per indításának, illetve az eljárás felfüggesztésének lehetőségét. Tekintettel az akkreditálási és felügyeleti vizsgálati eljárás – az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvénytől eltérő – specifikus voltára, indokolt a törvény kiegészítése. Jelenleg a kérelemre indított felügyeleti vizsgálati eljárás esetében a hivatalból helyszíni szemle lefolytatására kirendelt értékelő csoporttag díja a Nemzeti Akkreditáló Hatóságnál költségként merült fel. Ennek ellentételezéseként, amennyiben a felügyeleti vizsgálati eljárás eredményeként megállapításra kerülne, hogy a kérelem megalapozott volt, a lefolytatott eljárás költségei az ügyfél felé történő áthárítására lehetőséget ad.

Az előterjesztés 1. mellékletét képező törvénytervezet indokolása a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (1) bekezdése alapján az Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz, a 10. §-hoz és a 12. §-hoz

Az (EU) 2018/958 irányelv 13. cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. július 30-ig megfeleljenek.

Az (EU) 2018/958 irányelv kizárólag az átültetési határidőt követően elfogadott jogszabályok vonatkozásában várja el az általa kimondott arányossági értékelésnek való megfelelést, ezért nem igényli a jelenleg hatályos, szakmai követelményekre vonatkozó jogszabályok módosítását.

Az (EU) 2018/958 irányelv által megfogalmazott norma az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szükségességi-arányossági tesztnek feleltethető meg tartalmilag. Utóbbi alapján az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvényben kell megállapítani, illetve alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A fentiekkel összhangban a törvényjavaslat meghatározza az (EU) 2018/958 irányelv 3–8. cikkében foglaltakkal összhangban az új intézkedések előzetes értékelésének és nyomon követésének, a megkülönböztetés tilalmának, a közérdekű célokra alapuló indokolásnak, az arányosságnak, valamint az érdekelt felek tájékoztatásának és bevonásának törvényi szabályozási szintet igénylő követelményeit.

A 2. §-hoz

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény (a továbbiakban: Elismerési törvény) 13. §-át érintő módosítás azt célozza, hogy azokban az esetekben, ahol egy külföldi középiskolai bizonyítvány (például az eredmények gyengesége miatt) nem jogosít az adott országban felsőoktatásban való továbbtanulásra, de a külföldi szakképzésben való továbbtanulásra lehetőséget ad, az a hazai, érettségi bizonyítványhoz kötött szakképzésben való részvételt is tegye lehetővé.

A 3. §-hoz

Az Elismerési törvény 18. §-a azt a helyzetet rendezi, amikor egy adott, például dél-amerikai ország felsőoktatási rendszerében az első ciklusú képzés öt vagy hat éves, az ahhoz tartozó szakképzettség a hazai mesterfokozathoz tartozó szakképzettségként legyen elismerhető.

A 4–8. §-hoz és a 14. §-hoz

A módosítások az Európai Bizottság által 2018/2293. számon indított kötelezettségsegési eljárásban vállaltak végrehajtását célozzák.

Az Elismerési törvény 28. §-át érintő módosítók az úgynevezett alkalmazkodási időszakot vagy alkalmassági vizsgát megállapító hatósági döntés tartalmát pontosítják. Mindkét esetben utalással egészül ki a normaszöveg arra, hogy az alkalmazkodási időszakot töltő vagy alkalmassági vizsgát tevő személy jogállásának részletes szabályait az eljáró hatóság állapítja meg.

Az Elismerési törvény 29. §-át érintő módosítás célja az, hogy az úgynevezett általános elismerési rendszer hatályára vonatkozó rendelkezéseket áttemelje a törvénybe. Ennek révén a most hatályos sommás utalás helyett (amely szerint akkor alkalmazandó az általános elismerési rendszer, ha a kérelmező szakmai képesítése nem felel meg az adott fejezetben foglalt feltételeknek) tételesen felsorolja a jogszabály, hogy mely esetekben tartozik az elismerési eljárás az általános rendszer hatálya alá.

Az Elismerési törvény 31. §-át módosító rendelkezés a tantárgy koncepciójával egészíti ki a külföldi és hazai képzés összevetésének szabályait.

Az Elismerési törvény 38–39. §-át és a 41. §-át érintő módosítások a határon átnyúló szolgáltatás szabályait pontosítják.

Az Elismerési törvény 38. §-a a határon átnyúló szolgáltatás meghatározását tartalmazza, míg a 39. § módosítása világossá teszi, hogy mód van a hazai jogalkotó számára, hogy határon átnyúló szolgáltatás esetében valamely szakmai szervezet vagy testület engedélyének beszerzését, szakmai szervezet vagy testület általi nyilvántartásba vételt, vagy szakmai szervezetben vagy testületben tagság betöltését írja elő, amennyiben az ilyen nyilvántartásba vétel vagy ideiglenes felvétel nem késlelteti és semmilyen módon nem nehezíti a szolgáltatás nyújtását, valamint nem ró további kötelezettséget a szolgáltatásnyújtóra.

Az Elismerési törvény 41. §-a pontosítja, hogy az úgynevezett előzetes ellenőrzés kizárólag közegészségügyi vagy közbiztonsági vonatkozású szakma esetében lehetséges, továbbá egyértelműsíti, hogy a hazai hatóság a képesítés előzetes ellenőrzését mellőzheti.

A 11. §-hoz

Felhatalmazó rendelkezést tartalmaz, hogy az egyes miniszterek a gyakornoki időszak beszámításának feltételeit megállapítsák.

A 13. §-hoz

Az a)–b) pont szerinti szövegcsere módosítások az Európai Bizottság által 2018/2293. számon indított kötelezettségsegési eljárásban vállaltak végrehajtásához kapcsolódnak.

A 15. §-hoz

A jelenleg hatályos szöveg csak az uniós rendeletekben meghatározott információ-megosztásra ad felhatalmazást, ezért szükséges a törvényi rendelkezések módosítása, hogy az Európai Unió Közös Kül- és Biztonságpolitikájának joganyagában előírt jelentéstételi és információ megosztási kötelezettség teljesítésére törvényi felhatalmazás jöjjön létre. Ugyanezen célból szükséges a Magyarországra nézve nemzetközi jogi kötőerővel rendelkező szerződések alapján létrejött nemzetközi szervezetek részére történő adatszolgáltatás szabályozása.

A külkereskedelmi államigazgatási szerv diszkrecionális hatáskörébe kell utalni azoknak az adatigényléseknek a teljesítését, amelyeket olyan harmadik fél terjeszt elő, amelyet az Európai Unió Tanácsa jelölt ki az adatok gyűjtésére és kezelésére, illetve azokat az eseteket, amikor az adatszolgáltatás nemzetközi jogalanyisággal nem rendelkező politikai együttműködések – non-proliférációs exportellenőrzési rezsimek – vagy az azokban részes más államok részére történik. A non-proliférációs exportellenőrzési rezsimeket a kettős felhasználású termékek külkereskedelmi forgalmának engedélyezéséről szóló 13/2011. (II. 22.) Korm. rendelet határozza meg.

A 16. §-hoz

A haditechnikai termék, szolgáltatás hatályos fogalommeghatározása hibás jogértelmezésre ad okot, ezért szükséges módosítani. Világossá kell tenni, hogy azt a terméket kell haditechnikaként kezelni, ami rajta van az ellenőrzési listán.

A 17. §-hoz

A jogi normát egyértelműsítő módosítások.

A 18. §-hoz

Aránytalan többletterhet jelent a gazdálkodókra nézve a nemzetbiztonsági ellenőrzés előírása, így törölni szükséges. Állami beszállítóknál lehet helye nemzetbiztonsági ellenőrzés kikötésének, de minden vállalkozásra általános feltételként előírni nem indokolt. A közigazgatási szabályszegések szankcióinak átmeneti szabályairól, valamint a közigazgatási eljárásjog reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. évi CLXXIX. törvény 3. § (1) bekezdése tartalmazza a bírságra vonatkozó mérlegelési kritériumokat, ezért a haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvényben (a továbbiakban: Httv.) ezen rendelkezés hatályon kívül helyezése indokolt.

A 19. §-hoz

A módosítás a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni nemzeti kockázatértékelés felülvizsgálata eredményeképp megfogalmazott intézkedésekről szóló 1691/2018. (XII. 17.) Korm. határozat 1. mellékletében meghatározott, a nemzeti kockázatértékelés felülvizsgálata eredményeképpen az 1. melléklet 4. sorában megfogalmazott intézkedést hajtja végre. A módosítás célja az, hogy a nemesfém forgalmazáson túlmenően a nemesfém felvásárlás tevékenységére is kiterjedjen a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) hatálya és ezáltal a felvásárlási tevékenység szabályozottá (a Kertv. alapján bejelentés-kötelessé) váljon, ezzel is csökkentve a felvásárlás általi pénzmosás megvalósulásának esélyét.

A módosítás egyértelművé teszi a forgalmazási tevékenység fogalmának felvásárlásra való kiterjesztésével, hogy a Kertv. 12. § (1) bekezdés j) pontjában foglalt felhatalmazás, módosítás nélkül is kiterjed a nemesfém tárgyak felvásárlására is.

A 20. §-hoz

A „műszaki szabály” fogalma helyett a „nemzeti műszaki szabály” fogalmának átvezetését igénylő módosító rendelkezés.

A 21. §-hoz

A jogharmonizációs záradék módosítandó törvényben történő elhelyezését szolgáló rendelkezés.

A 22. §-hoz

A nemzeti műszaki szabály fogalmának átvezetését biztosító rendelkezés.

A 23. §-hoz

A jogharmonizációs záradék módosítandó törvényben történő elhelyezését szolgáló rendelkezés, tekintettel arra, hogy a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szolgtv.) hatályos szövege a 764/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre utal, melyet az (EU) 2019/515 európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyez.

A 24–27. §-hoz

Az akkreditáló szerv (a továbbiakban: NAH) az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény rendelkezéseinek megfelelően elektronikus ügyintézészt biztosító szervnek minősül. Az elektronikus ügyintézés még hatékonyabb elősegítése érdekében a NAH a KÖFOP projekt keretein belül célul tűzte ki a papírmentes iroda koncepciójának megvalósítását a gyakorlatban is. Ennek egyik alapvető feltétele, hogy az ügyfelek által benyújtott kérelem is elektronikus formában kerüljön benyújtásra. A NAH a papírmentes iroda megvalósításával kívánja elősegíteni a bürokrácia csökkentését; az ügyintézési határidők rövidülését, ezzel pedig egy egységesebb és egyszerűbb folyamat kialakítását az akkreditáció területét érintően.

A jelenleg hatályos törvény nem tartalmazza az eljárás felfüggesztésének lehetőségét. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben (a továbbiakban: Ákr.) taxatív meg határozott esetekhez képest a NAH akkreditálási és felügyeleti vizsgálati eljárása specifikus, ezért az Ákr.-től eltérő szabályozás, a NAH eljárásaira alkalmazható, specifikus tételes kiegészítés indokolt. Az eljárás felfüggesztésének bevezetése nemzetközi kötelezettségünkre tekintettel indokolt. Ez akkor valósul meg, amikor egy magyar és egy külföldi telephellyel is rendelkező szervezet a külföldi telephely tekintetében az eljárást a külföldi akkreditáló szervezet végzi el. Ennek biztosítására kötelezik a hatóságot az akkreditáló szervezeteket tömörítő nemzetközi szervezet minden tagszervezetére kötelező előírásai.

Az opponensekre vonatkozó módosítások egyrészt pontosítást tartalmaznak, másrészt összhangban vannak a NAH azon célkitűzésével, mely egy hatékonyabb döntéshozatali eljárást tesz lehetővé a szakmai szempontok és elvárások sérülése nélkül. Az opponens kijelölése minden esetben szükséges a NAH-ra vonatkozó MSZ EN ISO/IEC 17011:2018 szabvány szerint. Az opponens a rendszeren kívül álló független és pártatlan szakértő, aki az egész eljárást áttekinti. A pártatlanság garantálása ilyen módon is a legalapvetőbb kötelezettségünk. Ez teszi lehetővé, hogy a Magyarországon kiadott akkreditálási okiratok a világ közel száz országában elfogadottak legyenek, aminek eredményeként a magyar áruk, magyar megfelelőségértékelési bizonyítvánnyal mehetnek ezen országokba. Így időt és pénzt takarítanak meg a magyar exportáló cégek.

A kérelmező elnevezésében történő változás a jelenlegi törvény szerint nem minősül jelentős változásnak. Tekintettel arra, hogy a NAH az akkreditált státuszt a kérelmező kérelmében megjelölt szervezet nevére adja ki, így az akkreditált szervezet nevében bekövetkező változás is jelentős változásnak minősül. Az akkreditált szervezet elnevezésében/nevében bekövetkező változás adódhat jogi, szervezeti formai, felépítési, de egyéb okból is.

A hamis adatszolgáltatás olyan jelentős körülmény, amely indokolja az akkreditált státusz részleges, vagy teljes körű felfüggesztésének biztosítását a NAH számára.

A kérelemre indított felügyeleti vizsgálati eljárás lefolytatása esetén a NAH köteles minden esetben értékelő csoporttagot hivatalból kirendelni a helyszíni szemle lefolytatására, amely a NAH számára költséget jelent. Mivel jelenleg a kérelemre indított felügyeleti vizsgálati eljárás esetén a NAH nem számíthat fel díjat, így ez a NAH-nál költségként merül fel. Amennyiben a felügyeleti vizsgálati eljárás eredményeként megállapításra került, hogy a kérelem megalapozott volt, a lefolytatott eljárás költségeinek ügyfél felé történő áthárítása indokolt. Amennyiben a kérelem megalapozatlan volt, a lefolytatott felügyeleti vizsgálati eljárás költségeit a NAH viseli.

A 28. §-hoz

A záró rendelkezések tartalmazzák a hatályba lépésre vonatkozó rendelkezéseket.

A 29. §-hoz

A záró rendelkezések tartalmazzák az átmeneti rendelkezéseket.

A 30. §-hoz

A záró rendelkezések tartalmazzák az Európai Unió jogának való megfelelésre vonatkozó rendelkezéseket.

**Végső előterjesztői indokolás
a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításával
összefüggő törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXXIV. törvényhez***ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS*

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Országgyűlés megalkotta a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításáról szóló 2018. évi CLIII. törvényt annak érdekében, hogy a gazdasági válság miatt kialakult nehéz helyzet átmeneti megoldását szolgáló konstrukciót felváltó otthoneremtési konstrukció megvalósítása által a Nemzeti Eszközkezelő Programban résztvevő természetes személyek kedvezményes konstrukciók keretében visszakaphassák bérelt ingatlanuk tulajdonjogát.

A 2019. január 1-jén hatályba lépett törvény által biztosított rendkívül kedvező, egyösszegű visszavásárlási konstrukció lehetővé tette, hogy a fizetési kötelezettségeiknek eleget tevő bérlők és az otthoneremtés minél szélesebb körben történő biztosítása érdekében a bérlők közeli hozzátartozói jelentős kedvezmények igénybevételevel egyösszegben megvásárolják a bérelt ingatlant. Ilyen kedvezmények minősül, hogy a vételár számítás során az állam nem számít fel kamatot, valamint a vételárba beszámításra kerül a bérlő által már megfizetett bérleti díj. Ezen egyösszegű visszavásárlási konstrukció keretében a vevő kérelmére az állam további százalékos mértékű vételár kedvezményt nyújt elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésének terhe mellett.

A részletvételi konstrukció esetén a fizetési kötelezettségeinek eleget tevő bérlő nyilatkozata alapján az általa bérelt ingatlan tulajdonjoga a bérlőre száll át azzal, hogy a vételárat a résztvevő a végrehajtási rendeletben meghatározottak szerint megállapított időpontokban és több részletben fizeti meg, amely az általa korábban fizetett bérleti díj alapján került meghatározásra. E konstrukció keretében is érvényesül, hogy a vételár számítás során az állam nem számít fel kamatot, valamint a vételárba beszámításra kerül a bérlő által már megfizetett bérleti díj.

Jelen törvénymódosítás célja, hogy megteremtse a lehetőségét annak, hogy a januárban hatályba lépett törvényi feltételeknek megfelelő azon bérlők is élhessenek a tulajdonszerzési lehetőséggel, akik bár megfeleltek a feltételeknek, de nem, vagy a törvényi határidőn túl éltek a tulajdonszerzésre irányuló nyilatkozattételi jogukkal, illetve új határidőt állapít meg azok részére is, akik nem tudtak a törvényi határidőn belül joghatás kiváltására alkalmas, a jogszabályi követelményeknek megfelelő nyilatkozatot tenni. A törvényjavaslat továbbá lehetővé teszi a részletvétel választását azoknak is, akik korábban az egyösszegű vásárlás mellett döntöttek, továbbá a részletvételek megfizetésének és lakhatás megőrzése érdekében további biztosítékokat vezet be a javaslat.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításával kapcsolatos egyes szabályokról szóló 274/2018. (XII. 21.) Korm. rendelet módosításáról szóló 283/2019. (XI. 28.) Korm. rendelethez

A Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításával összefüggő törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Törvény) megteremti a lehetőségét annak, hogy a 2019 januárjában hatályba lépett törvényi feltételeknek megfelelő azon bérlők is élhessenek a tulajdonszerzési lehetőséggel, akik – bár megfeleltek a feltételeknek – nem, vagy a törvényi határidőn túl éltek a tulajdonszerzésre irányuló nyilatkozattételi jogukkal, továbbá a Törvény új határidőt állapít meg azok részére is, akik nem tudtak a törvényi határidőn belül joghatás kiváltására alkalmas, a jogszabályi követelményeknek megfelelő nyilatkozatot tenni.

A Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításával kapcsolatos egyes szabályokról szóló 274/2018. (XII. 21.) Korm. rendelet módosításának az a célja, hogy a Törvénnyel módosított nyilatkozattételi és tulajdonszerzési határidőkhöz igazodva megállapítsa a módosítással érintett, rendeleti szintű határidőket, úgymint a tájékoztató levelek kiküldésének határidejét, az egyösszegben történő visszavásárlásra vonatkozó szerződéskötés végső határidejét, illetve a nem nyilatkozók esetében a háromszoros bérleti díj alkalmazásának dátumát. A tárgyi kormányrendelet-módosítás továbbá pontosító rendelkezéseket tartalmaz a tájékoztató levél tartalmára, valamint a kézbesítési szabályokra vonatkozóan.

A Nemzeti Eszközkezelő Programban részt vevő természetes személyek otthoneremtésének biztosításával kapcsolatos egyes szabályokról szóló 274/2018. (XII. 21.) Korm. rendelet módosításáról szóló kormányrendelet indokolását az Indokolások Tárában – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján – szükséges közzétenni.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokzlony.hu> honlapon érhető el.